



Προδιαγεγραμμένα τα νέα μέτρα

**Η αμείλικτη αλήθεια
των αριθμών**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Το δόγμα της συγκυβέρνησης

**Πείνα και κνούτο
για το λαό**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Ο εθνικισμός καύσιμο
του νεοναζισμού**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Στο όνομα της τουριστικής
ανάπτυξης

**Ξεπατώνουν τα δάση
σ' όλη τη χώρα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

KPD: Η συνεπής αντιφασιστική
και επαναστατική οργάνωση της
γερμανικής εργατικής τάξης

**Διδάγματα από το
Μεσοπόλεμο**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Στραγγαλίζουν
τη Γάζα**

ΣΕΛΙΔΑ 5

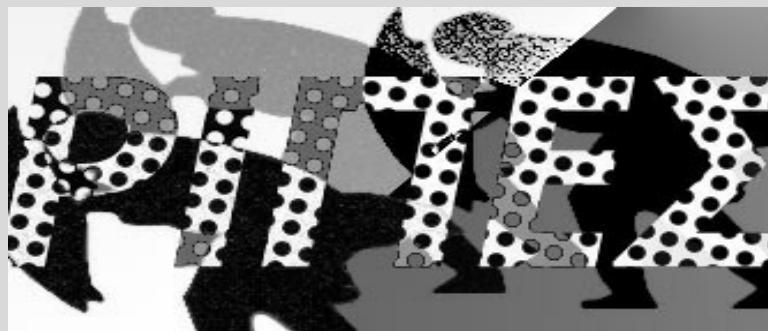


Σιδερένια φτέρνα για τον εχθρό λαό

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

19/10: Μλαυριτανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 19/10/1977: Βόμβα σε Τράπεζα Πίστεως και υπουργείο Δημόσιας Τάξης (ΕΛΑ) 19/10/1977: Ανεύρεση πτώματος Μάρτιν Σλάγιερ, μια μέρα μετά τη γεγονότα του Σταφχάμ 20/10: Ημέρα κατά οστεοπόρωσης, Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1944), Κένυα: Ημέρα Jomo Kenyatta 20/10/1969: Βόμβα σε κάδο απορριμάτων (πρωτοεμφανίζομενη «20 Οκτώβρη») 20/10/1977: Απότελεσμα εμπρησμού αποθηκών AEG, δολοφονία Χρήστου Καστίμ 20/10/1977: Βόμβα στο γερμανικό προξενείο Πάτρας 20/10/1986: Βόμβα στο ΙΔ' ΑΤ (ΕΛΑ) 21/10: Σομαλία, Σουδάν: Ημέρα επανάστασης (1964), Αγγλία: Ημέρα Trafalgar (1805), Ονδούρα: Ημέρα στρατού (1956) 21/10/1918: Πρώτο πανελλαδικό πανεργατικό συνέδριο 21/10/1952: Νίκος Ζαχαριάδης: «Τι Πλαστήρας τι Παπάγος, όλοι οι σκύλοι μια γενιά» 21/10/1977: Βόμβα σε γραφείο σοσιαλδημοκρατικού κόμματος (Βερολίνο), πυροβολισμοί εναντίον αστυνομικού σταθμού (RAF), διαδηλώσεις, συγκρούσεις με αστυνομία, βόμβες σε Παρίσι, Πον Μαρλί, Τουλούζη, Λιμόζ, Νανσί, στο γερμανικό προξενείο Μαδρίτης, σε γερμανικούς στόχους σε Γένοβα και Μιλάνο, επιθέσεις στα γερμανικά προξενεία Αμστερνταμ και Μάαστριχτ (Ολλανδία), επεισόδια σε Ράμη, Φλωρεντία 21/10/1999: Ο φύλακας της EPT Π. Καζάκος πυροβολεί αδιακρίτως εναντίον μεταναστών, ένας νεκρός, έξι τραυματίες 22/10: Βατικανό: Εθνική γιορτή, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα βετεράνων 22/10/1977: Βόμβα στο γερμανικό προξενείο Ηρακλείου Κρήτης 22/10/1977: Βόμβες σε γραφεία «Grendic» (Μιλάνο), «Volkswagen» (Βενετία), «Mercedes» (Μπρέσια, Νάπολι) σε γερμανικό λεωφορείο (Μπολζάνο), πυρπολήσεις αυτοκινήτων, συγκρούσεις σε ενιά πόλεις 23/10: Ημέρα οικολογικού χρέους 23/10/1906: Σε διαδικασία εκτέλεσης τριών εφήβων αναρχοκομιουνιστών (Ρήγα) το απόστολαμα αστοχεί επανειλημένα (σκόπιμα), οδηγώντας σε νευρική κρίση τον επικεφαλής αξιωματικό 23/10/1953: Απόλυτη κομμουνιστών δημοτικών συμβούλων Θεσσαλονίκης και 32 κοινοτήτων 23/10/1977: Βόμβα σε σούπερ-μάρκετ χουντικού (Ηράκλειο Κρήτης) 23/10/1998: Ο ανθυπαστυνόμος Κυριάκος Βαντούλης σκοτώνει τον 17 χρονο γιουγκούλαβο μαθητή Μάρκο Μπουλάτοβιτς (Θεσσαλονίκη) 24/10: Ημέρα για αφοπλισμό, ημέρα αποτίμησης γυναικείας εργασίας, ημέρα ακτών, ημέρα κατά παχυσαρκίας, ημέρα Ηνωμένων Εθνών, Ζάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964) 24/10/1968: Βόμβες (ΔΕ) σε εισόδους Νομικής και Τομείου Παρακαταθηκών και Δανείων 24/10/1977: Αποφυλάκιση βασιστική Μπάμπατολ μετά από 18μηνη φυλάκιση 24/10/1978: Βόμβες σε έκθεση AEG και στο μηχανοκίνητο χωροφυλακής (Θεσσαλονίκη) 24/10/2001: Ο αστυφιλάκας Γ. Τυλιανάκης σκοτώνει τον 21 χρονο αθήγανο Μαρίνο Χριστόπουλο 24/10/2002: Ο ανθυπαστυνόμος Θ. Κατσάς σκοτώνει τον 23 χρονο Αναστάσιο Λυμούρα 25/10: Ημέρα ζυμαρικών, Καζακστάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990) 25/10/1983: Εισβολή Αμερικανών στη Γρενάδα.

● Εμείς είμαστε σίγουροι ότι ουδείς παρακολουθεί τα τηλέφωνά μας ●●● Ο ΣΥΡΙΖΑ μόνο ρωτάει την κυβέρνηση να του απαντήσει ●●● Παραπάτε, ρε, το δούλεμα ●●● Υπάρχει περίπτωση η οποία κυβέρνηση να πει «ναι, σας παρακολουθούμε»; ●●● Υπάρχουν πράγματα που τα γνωρίζουμε, άσχετα αν έχουμε αποδείξεις ●●● Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, δέλει να εμφανίζεται με «δεσμική σοβαρότητα» ●●● Επειδή είπε ο Μπουμπούκος ότι όλοι οι «διαδέσμοι» των νοσοκομείων «δείνεις ως το τέλος Σεπτέμβρη στις δέσεις τους», εσείς το πιστέψατε; ●●● Και διαμαρτύρεστε ότι δεν τήρησε τη δέσμευσή του; ●●● Παιδιά, για τον Μπουμπούκο μιλάμε, μη κοιτάτε που τον έκανε υπουργό ο Σαμαράς ●●● Κύλησε ο τέντζερης και βρήκε το καπάκι ●●● Σώητ Τριανταφύλλου, Πορτοκάλογου, Γκορίσας και άλλοι «πνευματικοί άνδρων» στην πρωτοβουλία για την Κεντροαριστερά ●●● Για μας καμιά έκπληξη ●●● Ας αναρωτηθούν κάποιοι που χρόνια τώρα δαυμάζουν ή υπερασπίζονται κάποιους



σαν τους εν λόγω ●●● Οι οποίοι δηλώνουν ότι δε δουλεύουν για λογαριασμό κάποιου κόμματος, αλλά για την... παράταξη ●●● Μόνο που στις αναφορές τους υπάρχουν μόνο το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ ●●● Ο Λοβέρδος και οι άλλοι τουσυβαλιάζονται στις «πολιτικές και κοινωνικές προσωπικότητες» ●●● Σα να μην υπάρχουν ●●● Ο Μόσιαλος, πάντως, παρά την απουσία ονομαστικής αναφοράς, έσπεισε να προσχωρήσει την επομένη ●●● Σαν έτοιμος από καιρό ●●● Πρώτο βραβείο σκουληκίας στον Καιάδα ●●● Τους ξεπέρασε όλους με τη δή-

λωση ότι ο παπούς του διάβαζε... «Ριζοσπάστη» ●●● Επί τη ευκαιρία: γιατί οι μπάσοι φροντίζουν με τόση επιμέλεια να κουκουλώνουν τα πρόσωπα των νεοαζ, όταν τους κουβαλούν στην Ευελπίδων; ●●● Γιατί ακόμη δεν έχουν δημοσιεύσει φωτογραφίες τους καλώντας σε αναγνωρίσεις; ●●● Σιγά που δα κώλωναν τα ποχύδερμα ●●● «Ντροπή σας, δολοφόνοι» φώναζαν οι κάτοικοι της Λαμπεντούζα ●●● Ομως ο Μπαρόζο με τον Λέτα έπλυναν τα χέρια τους από το αίμα των υπερτριακούς νεκρών μεταναστών, έβγαλαν τις φωτογραφίες τους

◆ Πάει, ξεχάστηκε και η αναφορά Στουρνάρα στο κατοχικό δάνειο, για το οποίο χρησιμοποίησε αικρίβως τα λόγια του Σόιμπλε (και άλλων γερμανών πολιτικών). Ακόμη και ο Βενιζέλος, στην αρμοδιότητα του οποίου (ως υπουργός Εξωτερικών) ανήκει το ζήτημα της διεκδίκησης της επιστροφής του κατοχικού δανείου, απέργυε να απαντήσει, έστω και έμμεσα. Ουδείς στη συγκυβέρνηση θέλει ν' αναμοχλεύεται, με οποιονδήποτε τρόπο, αυτό το θέμα. Θα υπάρξουν άλλες ευκαιρίες για να καρφώσει ο Μπένι τον Στουρνάρα.

◆ Υπάρχουν κάποια παπαγαλάκια που ξεπερνούν κάθε φαντασία. Ο πρωθυπουργός «υπτολογίζει ότι τελικώς το πρωτογενές πλεόνασμα θα υπερβεί τα 500 εκατ. ευρώ και εκτιμά ότι βάσει της δέσμευσής του θα μπορέσει να διαθέσει περίπου 350 εκατ. ευρώ σε ομάδες του πληθυσμού που έχουν υποστεί τις μεγαλύτερες εισοδηματικές μειώσεις», διαβάσαμε στο «Βήμα». Θυμίζουμε ότι το προσχέδιο προϋπολογισμού μιλά για πρωτογενές πλεόνασμα πλέον από το

εκατ. ευρώ, χωρίς το ποσό να έχει συμφωνηθεί ακόμη με την τρόικα, ενώ το ΔΝΤ μιλά για μηδενικό πρωτογενές πλεόνασμα!

◆ Μάλιστα, αυτός είναι ο κατάλληλος άνθρωπος για να προεδρεύει στη ΔΤ. Ο «σύμβουλος επιχειρήσεων» Γιώργος Προκοπάκης ξεκίνησε ως μελος της ΚΝΕ στη μεταπολιτευση, μετά πέρασε στο «εσωτερικό», από τον ΣΥΝ πήγε στη ΔΗΜΑΡ, από την οποία αποχώρησε, μάλλον γιατί τη βρήκε πολύ... αριστερή. Δεν έξερουμε, όμως, τι μέτρη πριν από την αποχώρηση, μάλλον για συγγραφέας!

◆ Στο Διοικητικό Εφετείο καταφέγγουν οι δημοτόμπατσοι, ζητώντας αναστολή εκτελεσης της διαθεσμόπτητας, στην οποία έχουν τεθεί. Καλά, αυτοί δεν είναι που θα προσλαμβάνονταν όλοι στην ΕΛΑΣ, όπως υπόσχονταν ο Δένδιας και άλλοι υπουργοί τον περασμένο Ιούλι:

◆ «Δυστυχώς, όλο αυτό το διάστημα, λίγοι πέρα από το

χωρίς σιδερένια νεύρα να είναι, ανεπιτίτεπτα βεβαίως, ανεκτικοί προς τους χρυσαυγίτες, τους μόνους σχεδόν που δεν τους βρίζουν και δεν τους ρίχνουν μολότοφ και σφαίρες.

Γιώργος Βέλτους
Όταν άνθρωποι που έχουν καθήκονταν να επιβάλουν ακόμη και διά της βίας την νομιμότητα χαρακτηρίζονται από την κοινωνία μας «μπάτσοι», γουρούνια, δολοφόνοι, είναι αναπόφευκτο κάποιοι από αυτούς

ευάγγελος Βενιζέλος
Απαγορεύονταν σημαντικές δι-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ



ΠΑΣΟΚ συνοδεύεται από μια μεγάλη τρύπα στο κέντρο του πολιτικού συστήματος, μια τρύπα που αιωρείται και πλανάται σαν το φάντασμα του Μαρξ πάνω από τον καπιταλισμό». Ποιος έγραψε αυτή τη γελοιότητα; Ο Νίκος Παπανδρέου. Ναι, ναι, αυτός που μοστράρεται για συγγραφέας!

◆ Στο Διοικητικό Εφετείο καταφέγγουν οι δημοτόμπατσοι, ζητώντας αναστολή εκτελεσης της διαθεσμόπτητας, στην οποία έχουν τεθεί. Καλά, αυτοί δεν είναι που θα προσλαμβάνονταν όλοι στην ΕΛΑΣ, όπως υπόσχονταν ο Δένδιας και άλλοι υπουργοί τον περασμένο Ιούλι:

◆ «Δυστυχώς, όλο αυτό το διάστημα, λίγοι πέρα από το

ΠΑΣΟΚ επεσήμαναν την ανάγκη να αντιμετωπιστεί η ΧΑ». Το εκστόμισε ο Σαχινίδης στη Βουλή. Και το παίζει και σοβαρός, τρομάρα του...

◆ Αντιγράφουμε από το «Ποντίκι» που αναφέρθηκε στις φασιστικές οργανώσεις του Μεσοπολέμου: «Κάποιες απ' αυτές τις οργανώσεις ενισχύθηκαν αργότερα, όπως έχει δημοσιευ-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Όταν η έννομη τάξη διασταλεύεται, περιμένει ο λαός να απαντήσει! Και να αντιδρούμε. Όταν κάποιοι προσπαθούν να ανακόψουν την έξοδο μας από την κρίση και το Μνημόνιο, περιμένει να απαντούμε. Να αντιδρούμε. Όταν κάποιοι υπερασπίζονται ή ωραιοποιούν

■ Το δόγμα της συγκυβέρνησης

Πείνα και κνούτο για το λαό

«Κι εδώ δεν αναφέρομαι σε καμία "θεωρία δύο άκρων". Κι εγώ, προσωπικά, κάνω πολιτική, δεν αισχολούμαι με "θεωρίες". Το είπε και συνέχισε να παρουσιάζει πλευρές της πρακτικής εφαρμοφής της θεωρίας «των δύο άκρων!» Στον Σαμαρά αναφερόμαστε και στην ομιλία του στην Πολιτική Επιτροπή της ΝΔ, την Παρασκευή 11 Οκτωβρη.

Η ΠΕ της ΝΔ συγκλήθηκε μόνο για να κάνει ο Σαμαράς μια διοικήρυξη πρακτικής εφαρμογής της θεωρίας των «δύο άκρων», στελνοντας ένα σκληρό κατασταλτικό μήνυμα στον ελληνικό λαό. Το 70% της ομιλίας του αναλόθηκε σε εκτόξευση απειλών κατά του ελληνικού λαού, ενώ μόνο για ξεκάρφωμα αναφέρθηκε εν τάχει και στα οικονομικά ζητήματα, για να τα συνδέσει και αυτά με το κατασταλτικό μήνυμα. Η ομιλία του, αν και γραπτή, είχε καθαρά παραληρηματικό χαρακτήρα, θυμίζοντας στο ύφος των δικτάτορων Παπαδόπουλο, αφού επιπλέον θυμίζοντας συνεχώς τα ίδια πρόγματα. Ιδού ένα μικρό απάνθισμα:

«Οσοι παραβιάζουν την νομιμότητα, υπονομεύουν τη Δημοκρατία. Κι όσοι καλλιεργούν την ένταση και δυναμιτίζουν το ίππο πολιτικό κλίμα, δυναμιτίζουν και τη Δημοκρατία (...) Η έννοια της νομιμότητας έγινε πολύ "ελαστική", για να το πω ευγενικά. Οπως και η εφαρμογή των νόμων, σε πολλές περιπτώσεις, "χαλάρωσε" ανεπίπεπτα (...) Γιατί αν ανεχθούμε την παρανομία, δηλαδή την υπονομευση της έννομης Τάξης, τότε καταλύεται και η Δικαιοσύνη και η Δημοκρατία. Καμιά ανοχή λοιπόν στην παρανομία! Πολύ περισσότερο καμιά ανοχή σε πράξεις βίας που όχι μόνο είναι παράνομες, αλλά πυροδοτούν και περισσότερη βία! Και να μην ενθαρρύνουμε την ένταση, που οδηγεί κι αυτή σε κλιμάκωση της βίας. Μ' άλλα λόγια, πρέπει να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της έντασης που οδηγεί στη βία και το φαύλο κύκλο της βίας που οδηγεί σε κλιμάκωση της έντασης και σε περισσότερη βία (...) Η μακροχρόνια ύφεση με την τεράστια ανεργία που έφερε, τα ανεξέλεγκτα κύματα λαθρομεταναστών και η βαθιμαία χαλάρωση της νομιμότητας, ήταν αυτά συνδυάστηκαν μεταξύ τους και επέτρεψαν να εμφανιστεί αυτό το φαινόμενο (...) Η κατάσταση στο κέντρο της Αθήνας κι άλλων πόλεων έχει ήδη αρχίσει να βελτιώνεται. Κι έχουμε ακόμα πολύ δρόμο (...) Θα έλεγα ότι και η χαλάρωση των νόμων έχει αναστραφεί. Η αστυνόμευση είναι πλέον πολύ πιο αποτελεσμα-

τική. Ορμητήρια εγκληματιών και κουκουλοφόρων εντοπίζονται και εξουδετερώνονται. Κάποιοι ενοχλούνται, κάποιοι γκρινιάζουν. Ας ενοχλούνται και ας γκρινιάζουν. Εμείς προχωρούμε! (...) Παραβιάσεις της νομιμότητας δεν έγιναν μόνο από τη Χρυσή Αυγή. Εγιναν κι από άλλους (...) Ευθύνη έχουν όλοι να αποδοκιμάζουν κάθε εγκληματική πράξη. Οχι να τρέχουν ομαδικά ως μάρτυρες υπεράσπισης σε δίκες δολοφόνων (...) Οι παραβιάσεις της νομιμότητας και οι εγκληματι-

κές πράξεις στις Σκουριές, για παράδειγμα, είναι τάχα «καλές», επαινετές και ηθικές, γιατί πρόκειται, τάχα, για "λαϊκούς αγώνες"! (...) Δεν πρέπει οι υπαίτιοι να λογοδοτήσουν για τα έκτροπα στις Σκουριές; (...) Ολοι θα πρέπει να συμφωνούν στην τήρηση της νομιμότητας και στην προστασία των θεσμών (...) Οπως η θεωρία της "καλής και της κακής βίας" τελικά πυροδοτεί τη βία και τον εξτρεμισμό, έστι και το να αμφισβητείς κάθε επιτυχία της χώρας σου, είναι σαν να καλλιεργείς την απελπισία και να σπρώχνεις τον κόσμο στον εξτρεμισμό (...) Δεν μπορεί εδώ μέσα να παραλύουμε κάθε μέρα την πόλη ή να μπλοκάρουμε νόμιμες επενδύσεις κι υστερόνα να τρέχουμε στο διεθνή περίγυρο να αναζητούμε ρόλους (...) Οταν η έννομη τάξη διασπαλεύεται, περιμένει ο λαός να απαντάμε! Και να αντιδρούμε. Οταν κάποιοι προσπαθούν να ανακόψουν την έξοδο μας από την κρίση και το Μνημόνιο, περιμένει να απαντούμε. Να αντιδρούμε. Οταν κάποιοι υπερασπίζονται ή ωραιοποιούν κάποιες μορφές παρανομίας, περιμένει να απαντούμε».

Με την τελευταία παράγραφο του παραληρήματος έκλεισε την ομιλία του, συνοψίζοντας το πρόβλημα της χώρας στο γνωστό φασίζον δίπτυχο «τάξη και ασφάλεια». Οποιος αντιστέκεται, προσπαθεί να ανακόψει την... πρόσδοση, διασπαλεύει την έννομη τάξη, πρέπει να παταχτεί. Ούτε ο πολιτικός του δάσκαλος, ο Αβέρωφ, ούτε ο Μήτσοτάκης τόλμησαν ποτέ να μιλήσουν μ' αυτό τον τρόπο. Πάντοτε περιτύλιγον τις κατασταλτικές τους απειλές με το σελοφάν της συναίνεσης. Στον Σαμαρά, όμως, δεν απέμεινε τίποτα για να οικοδομήσει τη συναίνεση. Δεν έχει κοινωνικούς συμμάχους. Είναι εντελώς απομονωμένος, γι' αυτό και μοναδικό του καταφύγιο είναι οι απειλές για εγκατάσταση καθεστώτος έκτακτης ανάγκης.

Αυτό που συμβαίνει στη ΒΑ Χαλκιδική είναι χαρακτηριστικό. Η πλειοψηφία του λαού της περιοχής τέθηκε στο στόχαστρο. Υλοτόμοι, εργάτες, οικοδόμοι, ψαράδες είναι οι άνθρωποι που κατηγορούνται για τη μοχλητική ενέργεια στις Σκουριές. Ανεξάρτητα από την εμπλοκή τους, την οποία αρνούνται και για την οποία δεν υπάρχει καμιά απόδειξη (οι ασφαλίτικες κατασκευές είναι εμφανέστατα γελοίες), εκείνο που τίθεται στο στόχαστρο είναι το δικαίωμα στην αντίσταση με όλα τα μέσα, που διακηρύσσουν οι κάποιοι της Ιερισσού και των γύρω χωριών, όπως προηγουμένως οι κάποιοι της Κερατέας.

Ο Σαμαράς τρέμει μπροστά στο ενδεχόμενο να γενικευτούν τέτοιου ειδούς μοχλητικές αντιδράσεις, να περάσουν στην εργαστική τάξη, η οποία ακόμα βιολοδέρνει με άσφαρες κινητοποιήσεις. Γι' αυτό και ασκεί από τώρα προληπτική καταστολή, έροντας πτως αν γενικευτεί η εργαστική και λαϊκή βία, θα ασφαλεί τον ίδιο και την κυβέρνησή του και θα βάλει σε κίνδυνο το διεφθαρμένο αστικό σύστημα.

Στόχος η συνολική μετατόπιση προς τα δεξιά

Αν πιστεύει κανείς το «Πρώτο Θέμα», τότε είναι ζήτημα χρόνου ο Τσίπρας με τον Λαφαζάνη να κλειστούν σε γειτονική μ' αυτή των Μιχαλολιάκου-Παππά-Λαγού πτέρυγα του Κορυδαλλού, συνδευόμενοι και από μερικά μεσαία στέλέχη του ΣΥΡΙΖΑ, με τα οποία έχουν συμπήξει «εγκληματική οργάνωση». Απαξιούμε να επαναλάβουμε όσα έγραψε η ρυπαφούλλα. Ήταν τόσο χοντροκομένα, που ακόμα και οι ΣΥΡΙΖΑίοι την πήραν στο ψηλό, μιλώντας δεν παρέλειψαν να κάνουν και την πολιτική τους σπέκουλα με τα περί σποτήσης του ΣΥΡΙΖΑ. Το γεγονός ότι η ρυπαφούλλα δεν έδρασε αυτοβούλως, αλλά σε ευθυγράψιμη με το Μαξίμου, φαίνεται από τις τοποθετήσεις κυβερνητικών παραγόντων. Ο Δένδιας στα «Νέα» επανήλθε στο αγαπημένο του θέμα: «Έχω πει επανειλημμένα ότι υπάρχουν μέσα στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης αικαρία στοιχεία. Και έχω καλέσει το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης να απομονώσει και να τα αποβάλει» (τα περί «αικαρίων στοιχείων» που πρέπει να απομονώθουν και να αποβληθούν δεν αφορά, φυσικά τη ΝΔ, τον Φαίη, τον Βορδή, τον Πλεύρη, τον Μπουμπούκο και τ' άλλα «παιδιά»). Κι ο Σαμαράς, μιλώντας στην ΠΕ της ΝΔ, δεν ονομάτισε μεν τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά τον περιέγραψε ως υπεύθυνο για την «ανομία» και τη «βία», βάζοντάς τον στον ίδιο παρονομαστή με τη Χρυσή Αυγή.

Φυσικά, όλοι αυτοί γνωρίζουν πολύ καλά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια καθεστωτική δύναμη, η οποία κάθε άλλο παρά «αικαρίους» περιλαμβάνει στις γραμμές του, ειδικά στο στελεχικό δυναμικό του. Ούτε έχουν σκοπό να χτυπήσουν τον ΣΥΡΙΖΑ με ποινικά μέσα, γιατί ξέρουν καλά ότι θα τίναζαν τη σταθερότητα του ίδιου του συστήματος τους στον αέρα. Ασκώντας, όμως, μια τέτοιου είδους πίεση στον ΣΥΡΙΖΑ σπρώχνουν ολόκληρο το πολιτικό σκηνικό προς τα δεξιά, ενώ ταυτόχρονα σπέρνουν τον τρόμο στα πιο ταλαντεύομενα κοινωνικά κομμάτια. Ο ΣΥΡΙΖΑ απολογείται, καταδικάζοντας εκδηλώσεις της λαϊκής αντιβίας. Στελέχη του που τολμούν να εκφέρουν κάποιο διαφορετικό λόγο, λοιδορούνται από αφιονισμένα τηλεοπτικά πάνελ. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που συνέβη με τον συνταγματολόγο Γ. Κατρούγκαλο στην τελευταία εκπομπή του Πρετεντέρη. Οταν τολμήσει να πει ότι δεν μπορεί να εξισώνονται όλες οι μορφές βίας και ότι η κοινωνία κρίνει ποιες μορφές αντιστάσης είναι νόμιμες, έπεισαν έξι πάνω του να τον φάνε: Πάγκαλος, Μιχελάκης, Σώτη Τριανταφύλλου, Πρετεντέρης, Γρυποπολάκης και Ρεπούση δεν τον άφηναν ν' αποτελειώσει μια φράση. Του ζητούσαν δήλωση νομιμοφρούσης με ύφος αισφαλίτη βασανιστή, μιλούσαν «πάνω του», τα μάτια τους άστραφταν από μίσος. Μπορεί ο Κατρούγκαλος να είχε την ψυχραίμια να τους αντιμετωπίσει ήρεμος και να τους εκθέσει, όμως το σχέδιο που όλοι μαζί υπηρετούν φάνηκε καθαρά. Το συνόψισε ο Πρετεντέρης, με τους άλλους να συμφωνούν: η μόνη βία που επιτρέπεται είναι αυτή της αστυνομίας, γιατί έχει εκ του νόμου το δικαίωμα!

Δεν είναι, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ στο στόχαστρό τους, αλλά η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της, η οποία αποτελεί μια ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του συστήματος, καθώς δεν έχουν να της προσφέρουν τίποτ' άλλο εκτός από πείνα και οθλιότητα.

■ Καλές... άκρες

Τις έχει τις «άκρες» του ο Καμμένος. Δεν εξηγείται αλλιώς ότι η αστυνομία ανακάλυψε τον δημ

Ησυμφωνία που επιτεύχθηκε την παραπέρα αύξηση του ορίου δανεισμού του αμερικάνικου δημοσίου, μία μέρα πριν ξεμείνει από κονδύλια (μόλις 30 δισ. δολάρια είχαν απομείνει στον κρατικό κορβανά), έστειλε τη... μπάλα στην εξέδρα, για να πάρει το «παιχνίδι» την πολυτόμητη παράταση μέχρι τις 7 Φλεβάρη. Ημερομηνία μέχρι την οποία θα μπορεί να αυξάνεται το όριο δανεισμού από τα 17 τρισ. δολάρια περίπου, που βρίσκεται σήμερα.

Σύμφωνα με τη συμφωνία (τις λεπτομέρειες της οποίας δεν γνωρίζουμε τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές) η κυβέρνηση θα χρηματοδοτήσει από διάφορα κονδύλια μέχρι τις 15 Γενάρη του 2014 και η Γερουσία θα αναλάβει δράση για να επιτευχθεί οριστική συμφωνία Δημοκρατικών – Ρεπουμπλικανών για τον προϋπολογισμό, πριν τις 13 Δεκέμβρη, ενώ δίνεται η δυνατότητα στο κράτος να καταφύγει σε «έκτακτα μέτρα» για να βρει ή να εξοικονομήσει χρήματα ακόμη και μετά τις 7 Φλεβάρη.

Οι Ρεπουμπλικανοί έφαγαν μία-



ξεγυρισμένη... χυλόπιτα βλέποντας ότι το Obamacare (ο νόμος Ομπάμα) για την Υγεία, για τον οποίο γράψαμε σε προηγούμενα φύλλα της «Κ» παραμένει ανέπαφο (όπως ανέπαφο παραμένει και το πρόστιμο για όσους δεν ασφαλιστούν), με τη μόνη διαφορά ότι θα ενταθούν οι ελεγχοί των δικαιούχων κρα-

τικών επιδοτήσεων ιατροφαρμακευτικής περιθαλψης.

Τέλος καλό, όλα καλά, λοιπόν; Ως προς αυτό, καλό θα ήταν να υπενθυμίσουμε μερικά πράγματα:

1. Η αύξηση του ορίου δανεισμού δε θα λύσει το πρόβλημα του υπεριογκού δανεισμού του αμερικάνικου δημοσίου, που παρά τη μείωση των

ετήσιων ελλειμμάτων συνεχίζει να αυξάνεται, φτάνοντας στα χειρότερα επίπεδα των τελευταίων εξήντα ετών και ξεπερνώντας το επίσημο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν της χώρας.

2. Περίπου το ένα τρίτο αυτού του χρέους οφείλεται σε δάνεια από το εξωτερικό (σε μακροπρόθεσμη μάλιστα βάση), τα οποία εκτινάχθηκαν κατά 120% από το 2009 μέχρι το 2013.

3. Οι περικοπές που έχουν αποφασιστεί με το περίφημο sequester θα συνεχίσουν κανονικά, πλήττοντας δεκάδες χιλιάδες Αμερικανούς, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο.

Ο μπαμπούλας του δημόσιου χρέους που όλο και θα διογκώνεται θα εξακολουθήσει να κρέμεται ως δαμόκλειος στην πάθη πάνω από τους αμερικανούς εργαζόμενους, τα δικαιώματα των οποίων θα εξακο-

λουθούν να φαλιδίζονται για χάρη αυτού του τέρατος. Στον καπιτολισμό δε μπορεί να γίνει διαφορετικά. Το δημόσιο χρέος (το «πιστεύω» του κεφαλαίου, κατά τον Μάρξ) διογκώνεται όχι γιατί ικανοποιούνται περισσότερες ανάγκες των εργαζόμενων, αλλά για να στηριχθούν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις, μέσω των διαφόρων ενισχύσεων και παρέτων «σωτηρίας».

Την ίδια στιγμή, η πλήρης αναρχία στην παραγωγή κάνει αδύνατο τον οποιοδήποτε κεντρικό σχεδιασμό της οικονομίας, με αποτέλεσμα οι κρατούντες να μη γνωρίζουν πότε θα ξεπάσει μία ακόμη μεγαλύτερη κρίση που θα ανατρέψει τα πάντα στο διάβα της. Γ' αυτό και οι «προβλέψεις», ακόμη και του ίδιου του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κογκρέσου, συχνά πέφτουν έξω προς το δυσμενέστερο, όπως η προβλεψη της έκθεσης για τον προϋπολογισμό, που έγινε το 2009. «Προεβλεπε» ότι το επίσημο έλλειμμα για φέτος θα είναι τρεις φορές μικρότερο από το επίπεδο που τώρα προβλέπεται ότι θα φτάσει.

■ Μπαχρέιν

Μπαράζ φυλακίσεων πολιτικών ακτιβιστών

Μπορεί το λαϊκό κίνημα στο Μπαχρέιν να βρίσκεται πρωσωρινά σε ύφεση, όμως το δυνατικό καθεστώς συνεχίζει να θωρακίζεται περιμένοντας το επόμενο έξιπτασμά του.

Στις 15 Σεπτέμβρη, οι δυνάμεις καταστολής του βασιλιά Χαμάντ Άλ Χαλίφα συνέλαβαν τον Χαλίλ Άλ Μαρζούκ, δεύτερο στην ηγεσία του μεγαλύτερου κόμματος της αντιπολίτευσης, του μετριοπαθούς ισλαμιστικού Al Wefaq. Να σημειωθεί ότι το Al Wefaq δεν καλεί σε ανατροπή του βασιλιά, όπως κάνουν άλλες πιο ριζοσπαστικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, αλλά σε μετάβαση της χώρας από την απόλυτη μοναρχία στη συνταγματική μοναρχία και στο διορισμό κυβέρνησης μέσω εκλογών. Ο Άλ Μαρζούκ πρόκειται να δικαστεί σύντομα και η ποινή που αναμένεται να του επιβληθεί πιθανότατα θα είναι πολύχρονη φυλάκιση, αφού οι κατηγορίες που τον βαραίνουν, μεταξύ άλλων, είναι πρώθηση της «τρομοκρατίας» και υποστήριξη «τρομοκρατικών οργανώσεων», όπως η Συμμορία της 14ης Φλεβάρη.

Η προαναφερθείσα οργάνωση αποτελείται από διάφορους πολιτικούς ακτιβιστές και νεολαία, που χρησιμοποιούν τα μέσα κοινωνίκης δικτύωσης για να κάνουν προπαγάνδα και να οργανώσουν μαχητικές αντικυβερνητικές διαδηλώσεις. Αποτελεί το πιο ριζοσπαστικό τμήμα του λαϊκού κινήματος στο Μπαχρέιν και έχει μπει στη λίστα του καθεστώτος με τις «τρομοκρατικές οργανώσεις». Στις 29 Σεπτέμβρη, 50 μέλη της Συμμορίας της 14ης Φλεβάρη καταδικάστηκαν σε βαριές ποινές φυλάκισης έως και 15 χρόνια για «τρομο-

■ Ουγγαρία

Εγκλημα να είσαι άστεγος

Ενα νέο νόμο, ο οποίος ποινικοποιεί τη να είναι κάποιος άστεγος, επιβάλλοντας μεγάλα πρόστιμα και φτάνοντας μέχρι τη φυλάκιση του αστέγου, ετοιμάζεται να ψηφίσει το κοινοβούλιο της Ουγγαρίας. Το νομοσχέδιο ποινικοποιήσης της εξαθλίωσης αποτελεί πρόταση του κυβερνώντος Συντηρητικού Κόμματος και έχει ως στόχο, όπως διακηρύσσουν οι εμπνευστές του, να ενισχύσει τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια στους δημόσιους χώ-

ρους.

Βέβαια, ο πραγματικός στόχος είναι διαφορετικός, αφού το νομοσχέδιο έγινε καθ' υπόδειξη των καπιταλιστών του τουρισμού της χώρας, οι οποίοι επιδιώκουν να φτιάξουν μια πλαστή εικόνα για τις πόλεις που επισκέπτονται οι τουρίστες, κρύβονται τους αστέγους και τη φτώχεια. Παρόμοιες κινήσεις έχουν γίνει σε πολλές χώρες που φιλοξένησαν μεγάλα αθλητικά γεγονότα, ανάμεσα στις οποίες και η Ελ-

λάδα κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η κυβέρνηση επιδιώκει να περάσει τέτοιου είδους νόμο. Παρόμοια προσπάθεια είχε γίνει και το 2011, αλλά απέτυχε καθώς το ανώτατο δικαστήριο της χώρας χαρακτήρισε το συγκεκριμένο νόμο ανπιστογματικό. Όμως, τον περασμένο Φλεβάρη έγινε αναθεώρηση του συντάγματος ανοίγοντας το δρόμο για τέτοιου είδους νομοθετήματα.

■ Εκτέλεση με βόμβα στο μικρόφωνο

Με βόμβα που είχε τον ποθετηθεί στο μικρόφωνο, από το οποίο εκφωνούσε την ομιλία του στο τζαμί για τη μουσουλμανική γιορτή Εϊντ, εκτελέστηκε στις 15 Οκτώβρη ο Αρσάλα Τζαμάλ, κυβερνήτης της επαρχίας Λογκάρ. Από την έκρηξη τραυματίστηκαν 15 άτομα παρευρισκόμενοι.

Η επαρχία Λογκάρ είναι στρατηγική σημασίας, κοντά στην Καμπούλ, και διαθέτει ένα από τα πλουσιότερα ορυχεία χαλκού, ενώ ο Τζαμάλ ήταν πολύ στενός συνεργάτης του αφγανού προέδρου και υπεύθυνος της προεκλογικής του εκστρατείας στις προεδρικές εκλογές του 2009.

Ο Τζαμάλ είναι ο πιο υψηλοβαθμός κυβερνητικός παράγοντας που έχει εκτελεστεί μέχρι στιγμής αυτή τη χρονιά και ο τρόπος εκτέλεσής του πιθανότατα αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία.

■ Γερμανία

Προς «μεγάλο συνασπισμό»

Ολα δεξήνουν πως την επόμενη εβδομάδα θα έχουμε ανακοινώσεις για τη δημιουργία του «μεγάλου συνασπισμού» χριστιανοδημοκρατών-σοσιαλδημοκράτων στη Γερμανία. Την Τετάρτη έκλεισε η διαπραγμάτευση ανάμεσα στους χριστιανοδημοκράτες και τους Πράσινους, η οποία έγινε για λόγους θεσμικής τάξης και μόνο, καθώς ούτε η μία ούτε η άλλη πλευρά ήθελε το «γάμο». Την Πέμπτη αναμένοταν να συναντηθούν και πάλι οι πολυμελείς διαπραγματευτικές ομάδες με επικεφαλής τη Μέρκελ για τους χριστιανοδημοκράτες και τον Γκάμπριελ για τους σοσιαλδημοκράτες (ο Στάινμπρουκ έχει δηλώσει ότι αποστρατεύεται πολιτικά), που θα κάνουν την τελική διαπραγμάτευση, η οποία θα οδηγήσει σε συμφωνία κυβερνητικής συνεργασίας.

Κανένας δεν στοιχηματίζει για το αντίθετο στη Γερμανία και σ' όλο τον κόσμο. Άλλωστε, όλοι γνωρίζουν πως αν δεν σχηματιστεί κυβερνηση, η ευθύνη θα πέσει στους σοσιαλδημοκράτες, θα ξαναγίνουν εικλογές και η Μέρκελ θα πάρει άνετα την αυτοδυναμία που έχασε στο νήμα στις εκλογές του Σεπτέμβρη. Επομένως, είναι η Μέρκελ που δι

Στραγγαλίζουν τη Γάζα



Σε ένα πρωτοφανές όργιο καταστολής επιδιδεται η στρατιωτική χούντα που κυβερνά την Αίγυπτο μετά την καθαίρεση του Μόρσι στις 3 Ιούλη, όχι μόνο ενάντια στους πολιτικούς αντιπάλους της, αλλά και ενάντια στον παλαιστινιακό λαό και ιδιαίτερα στην παλαιστινιακή αντίσταση στην ισραηλινή κατοχή. Υπενθυμίζουμε ότι αφέσως μετά από την καθαίρεση του Μόρσι ξεκίνησε από τα κρατικά και ιδιωτικά μίντια, καθ' υπαγόρευση της στρατιωτικής χούντας, μια ενορχηστρωμένη συκοφαντική εκστρατεία ενάντια στους Παλαιστινίους που ζουν στην Αίγυπτο, κατηγορώντας τους ως «οπαδούς του Μόρσι», «ταραχοποιά στοχείω» και «τρομοκράτες», που «υπονομεύουν τη σταθερότητα και την ασφάλεια της χώρας». Στο στόχαστρό τους μπήκε και η Χαμάς, που έπρεπε να «πληρώσει» για τις σχέσεις της με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα στην Αίγυπτο.

Προετοιμάστηκε έτοι το έδαφος για να ξεκινήσει από τον αιγυπτιακό στρατό η επιχείρηση καταστροφής όλων των τούνελ στα σύνορα με τη Λωρίδα της Γάζας και το αλλεπάλληλο πολυήμερο κλείσιμο του συνοριακού περάσματος στη Ράφα, με πρόσχημα τις επιθέσεις εναντίον του αιγυπτιακού στρατού στη Χερσόνησο του Σινά.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του αιγυπτιακού στρατού, από τον περασμένο Ιούλη έχουν καταστραφεί περισσότερα από 440 τούνελ, το (80% με 90% όσων έχουν εντοπιστεί), ενώ σύμφωνα με το Γραφείο για το Συντονισμό Ανθρωπιστικών Υποθέσεων του ΟΗΕ, μόνο 10 τούνελ λειτουργούν ακόμη από τα τουλάχιστον 300 που λειτουργούσαν κατά την έναρξη της επιχείρησης τον περασμένο Ιούλη. Ακόμη πιο εντυπωσιακά είναι τα στοιχεία που δίνει ο διοικητής των αιγυπτιακών συνοριακών δυνάμεων υποστράτηγος Αχμαντ Ιμπραχίμ, ο οποίος υπολογίζει σε 1.055 τα τούνελ που έχουν καταστραφεί από το Γενάρη του 2011 και σε 794 αυτά που έχουν καταστραφεί μέχρι τώρα αυτή τη χρονιά. Ο διοικητής δηλώσε στο παλαιστινιακό πρακτορείο «Μάσαν Νιουσ» ότι σχεδιάζεται η εγκατάσταση υπερσύγχρονου συστήματος εντοπισμού των τούνελ κατά μήκος των συνόρων με τη Γάζα, για τον εντοπισμό νέων τούνελ ώστε να καταστρέφονται άμεσα.

Οι επιπτώσεις της πολιτικής αυτής είναι τεράστιες για τον πληθυσμό στη Λωρίδα της Γάζας και αγγίζουν τα όρια ανθρωπιστικής καταστροφής, γιατί τα τούνελ ήταν ο βασικός δρόμος εισαγωγής προϊόντων, καυσίμων και οικοδομικών υλικών για την επιβίωση του πληθυσμού από τον ισραηλινό αποκλεισμό, ενώ το συνοριακό πέρασμα της Ράφα ο μόνος τρόπος για να βγει κανείς από τη Λωρίδα της Γάζας χωρίς να περάσει από το Ισραήλ. Τώρα οι τιμές έχουν εκτοξευτεί στα ύψη στη μαύρη αγορά, καθώς οι εισαγωγές από το Ισραήλ γίνονται σε τιμές πολύ ψηλότερες από τα αντίστοιχα αιγυπτιακά προϊόντα.

Η προμήθεια φτηνών καυσίμων από την Αίγυπτο έχει σχεδόν σταματήσει, ενώ τα καύσματα από το Ισ-

ραήλ είναι στάσια και σε διπλάσιες τιμές, με αποτέλεσμα να γίνεται καθημερινά στη Γάζα διακοπή ρεύματος μέχρι οχτώ ωρές.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών, οι απώλειες στην οικονομία της Γάζας από τα μέσα Ιούνη μέχρι το τέλος Αυγούστου ανέρχονται σε 450 εκατομμύρια δολάρια ως αποτέλεσμα της καταστροφής των τούνελ, ενώ έχουν χαθεί περισσότερες από 250.000 θέσεις εργασίας σε όλους τους τομείς, με τις κατασκευές, τις υπηρεσίες, τις μεταφορές, την αποθήκευση, τη βιομηχανία και τη γεωργία να έχουν δεχτεί τα μεγαλύτερα πλήγματα. Κατακόρυφη πτώση (περίπου 30%) σημειώνεται και στα έσοδα της κυβέρνησης της Χαμάς από τους φόρους που επιβάλλονται στα προϊόντα που εισάγονται μέσω των τούνελ, με αποτέλεσμα 47.000 περίπου δημόσιοι υπάλληλοι να έχουν πληρωθεί μόνο το μισό του μισθού τους για τον Αύγουστο και καθόλου για το Σεπτέμβριο, ενώ αναμενόταν να πάρουν ένα μικρό ποσό έναντι πριν από τη μουσουλμανική γιορτή Εΐντ στις 15 Οκτωβρίου.

Συν τοις άλλοις, το κλείσιμο του συνοριακού περάσματος της Ράφα για μεγάλες περιόδους έχει εγκλωβίσει χιλιάδες ανθρώπους στη Γάζα. Σύμφωνα με τη Gisha, ισραηλινή οργάνωση που παρακολουθεί την κίνηση ανθρώπων και προϊόντων από και προς τη Γάζα, ο αριθμός των ανθρώπων που φεύγουν μέσω της Ράφα έχει πέσει κατά 76% από τον Ιούλη και παρόλο που το Ισραήλ έχει αυξήσει κατά 24% τον μικρό αριθμό αδειών εξόδου από το πέρασμα Ερέζ, χιλιάδες άνθρωποι ταλαιπωρούνται περιμένοντας αισθενίς που χρειάζονται θεραπεία, φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό και εκπατρισμένοι που δεν μπορούν να επιστρέψουν στη δουλειά τους.

Η θρησκή του αποκλεισμού στο λαϊμό της Γάζας από την αιγυπτιακή στρατιωτική χούντα σφίγγει αικόμη περισσότερο, καθώς τις τελευταίες βδομάδες τα μέτρα καταστολής έχουν επεκταθεί και στη θάλασσα. Οπως είναι γνωστό, το ισραηλινό ναυτικό δεν επέτρεψε στους φαράδες της Γάζας να βγαίνουν έξω από τα έξι ναυτικά μίλια από την ακτή. Αντίθετα, η Αίγυπτος έδειχνε ανοχή και άφηνε τους φαράδες από

τη Γάζα να μπαίνουν και να φαρεύουν στα δικά της χωρικά ύδατα. Ομως τις τελευταίες βδομάδες όσοι παλαιστίνιοι φαράδες το επιχείρησαν δέχτηκαν πυρά από το αιγυπτιακό ναυτικό, συνελήφθησαν και οι βάρκες υπέστησαν σοβαρές ζημιές. Για παράδειγμα, στις 30 Αυγούστου συνελήφθησαν πέντε παλαιστίνιοι φαράδες με την κατηγορία ότι παραβίασαν τα αιγυπτιακά χωρικά ύδατα και καταδικάστηκαν σε ένα χρόνο φυλακή και 60 δολάρια πρόστιμο ο καθένας. Τρεις μέρες αργότερα, τραυματίστηκαν δύο φαράδες από τα πυρά του αιγυπτιακού ναυτικού, αυτή τη φορά στα χωρικά ύδατα της Γάζας, ενώ η Ενωση των Φαράδων καταγγέλλει ότι έχουν γίνει και άλλες επιθέσεις μέσα στα χωρικά ύδατα της Γάζας τις δύο τελευταίες βδομάδες. Σημειωτέον ότι το 50% περίπου των αναγκών σε ψάρια της Γάζας καλυπτόταν από την αλιεία στα χωρικά ύδατα της Αίγυπτου και με την εισαγωγή περίπου 118 τόνων μέσω τουνέλ το μήνα.

Η καταστροφή των τούνελ έχει επίσης καταφέρει ισχυρότατο πλήγμα στον κατασκευαστικό τομέα, στον οποίο, λόγω των ισραηλινών επιθέσεων, υπάρχει πολύ μεγάλη ζήτηση οικοδομικών υλικών, αφήνοντας άνεργους περίπου 30.000 οικοδόμους. Ενδεικτικά, στις αρχές Οκτωβρίου έμπταιναν κάθε μέρα στη Γάζα λιγότερο από 100 τόνοι οικοδομικών υλικών την ημέρα, όταν τον περασμένο Ιούνη έμπταιναν, πάντα μέσω των τούνελ, 7.500 τόνοι την ημέρα. Παρόλο που το Ισραήλ ανακοίνωσε το Σεπτέμβρη ότι θα επέτρεψε να μπαίνουν στη Γάζα 50 φορτηγά με οικοδομικά υλικά κάθε μέρα, μέσω του συνοριακού περάσματος Κερέμ Σαλόμ, η ποσότητα αυτή δεν επαρκεί, γιατί αντιπρο-

σωπεύει λιγότερο από το 25% των αναγκών της αγοράς και σε τιμές 30% περίπου ψηλότερες. Συν τοις άλλοις, από την περοσιμένη Κυριακή 13 Οκτωβρίου η ισραηλινή κυβερνηση ανέστειλε επ' αόριστο την παράδοση οικοδομικών υλικών στη Γάζα, επικαλούμενη την ανακάλυψη ενός τούνελ από τη Γάζα στο εδαφός του Ισραήλ, που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την προμητοποίηση επίθεσης, παρόλο που δεν υπήρχε καμιά ένδειξη ότι το τούνελ αυτό είχε χρησιμοποιηθεί ποτέ για τέτοιο σκοπό.

Τα εξοντωτικά μέτρα που εφαρμόζει η στρατιωτική χούντα εναντίον του παλαιστινιακού πληθυσμού στη Λωρίδα της Γάζας συμπληρώνονται με τις απειλές που εκτοξεύονται για την πιθανή επέμβαση του αιγυπτιακού στρατού σε περίπτωση που κλιμακωθούν οι επιθέσεις στο Σινά. Το παλαιστινιακό πρακτορείο «Μάσαν Νιουσ», επικαλούμενο αιγυπτιούς στρατιωτικούς αξιωματούχους, αναφέρει σε σχετικό ρεπορτάριο (3/10/13) ότι ο αιγυπτιακός στρατός έχει εκπονήσει προληπτικό σχέδιο για στρατιωτική επέμβαση στη Γάζα, αν οι επιθέσεις εναντίον αιγυπτιακών στρατευμάτων στη Χερσόνησο του Σινά αυξηθούν, ότι αιγυπτιακά αναγνωριστικά αεροσκάφη μπήκαν στον εναέριο χώρο της Γάζας και εξέτασαν ένα αριθμό θέσεων στη Ράφα και στη Χαν Γιούνις για να χτυπηθούν σε περίπτωση επέμβασης και ότι αιγυπτιακά αεροπλάνα μπορούν επίσης να χτυπήσουν οχήματα που κινούνται στην περιοχή των συνόρων παραδίνοντας λαθροία προϊόντα. Οι ίδιοι αξιωματούχοι δήλωσαν ότι οι συνεχίζομενες επιθέσεις στο Σινά προγραμματοποιούνται από οργανώσεις που έχουν τη βάση τους και στο Σινά και στη Λωρίδα της Γάζας, ότι ορισμένες ομάδες στη Γάζα είναι πίσω από τη βία στο Σινά, ανάμεσα στις οποίες η Ανσάρ ολ Σουνά, που έχει δεσμούς με τη Χαμάς, και η Ανσάρ Μπέιτ ολ Μακντίς. Επίσης, θεωρούν ότι η Χαμάς, παρόλο που η ανάμεκη της είναι περιορισμένη, έχει ευθύνες για την πλημμύρα στην περίπτωση που οι επιθέσεις περάσουν την κόκκινη γραμμή.

Παρόλο που η προπαγανδιστική μηχανή της στρατιωτικής χούντας δουλεύει στο φουλ, καλλιεργώντας τον εθνικισμό, συκοφαντώντας και χαρακτηρίζοντας «υπονομευτές» και «τρομοκράτες» όσους τολμούν να κάνουν κριτική, να αμφισβητήσουν ή να αντιδράσουν στην εξουσία της, δεν είναι καθόλου εύκολο



Εχθρός λαός

Η χρυσαυγιάδα δεν έφυγε από την επικαιρότητα, όμως πέρασε σε δεύτερο επίπεδο. Στο πρώτο επίπεδο τη διαδέχτηκε ο καυγάς περί την «Θεωρία των δύο άκρων», μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, με τη συμμετοχή των πάντα απαραίτητων ΜΜΕ.

Το κυβερνητικό οπλοστάσιο έχει απ' όλα. Και Marfin, και Σκουρίες, και Νίκο Μαζιώτη. Και Πάγκαλο, και Γρυπολάκη, και Σώτη Τριανταφύλλου με το μάτι ν' αστράφτει από μίσος και οργή. Μαέστρος, όμως, είναι ο ίδιος ο Σαμαράς, που μάζεψε την Πολιτική Επιτροπή της ΝΔ (μέχρι και ο Καραμανλής παράποσε τις χασαποταβέρνες για να πάει να τον ακούσει) μόνο και μόνο για να εκφωνήσει μια ανατριχιαστική ομιλία κατά της «βίας», της «ανομίας» και της «πολιτικής έντασης», αντλώντας παραδείγματα όχι από τη δράση των νεοναζί, όπως θα περίμενε κανείς, αλλά από ενέργειες αντίστασης του λαϊκού κινήματος. Ενέργειες όχι μόνο μαχητικές, αλλά και απλής αμφισβήτησης της κυβερνητικής πολιτικής.

Διότι, σύμφωνα με τον Σαμαρά, η αμφισβήτηση δημιουργεί ένταση και η ένταση τροφοδοτεί την ανομία και τη βία. Οπότε, ανεκτός είναι μόνο όποιος σκύβει μοιρολατρικά το κεφάλι, εμπιστεύεται τον Σαμαρά και τη συγκυβέρνησή του και εναποθέτει στα χέρια τους το μέλλον του.

Αυτή η εκστρατεία καταστατικού μένους, που σε πολλά θυμίζει τη χούντα, έρχεται σε μια περίοδο που δεν έχουμε μαζικές απεργίες και μαχητικές διαδηλώσεις. Αυτό, όμως, δε θα έπρεπε να ξενίζει. Γιατί ο λαός αντιμετωπίζεται μόνιμα ως εχθρός, ανεξάρτητα από την παλίρροια ή την άμπωτη του κινήματός του. Τώρα δόθηκε πειραιά (μετά την αναγκαστική δίωξη των νεοναζί, που την επέβαλε η δολοφονία του Π. Φύσσα), τώρα έπρεπε να την εκμεταλλευτεί ο Σαμαράς.

Ο Σαμαράς ξέρει πολύ καλά ότι δεν έχει στα χέρια του όπλα για ν' αποστάσει συναίνεση. Δεν μπορεί ούτε ψίχουλα στους πεινασμένους να πετάξει. Ο μόνος δρόμος, λοιπόν, για να τους κρατήσει καθηλωμένους είναι να τους τρομάξει και κάθε που θα παραμερίζουν τον τρόμο να τους καταστέλλει.

Απέναντι σ' αυτή την αποθέωση της κρατικής καταστολής δεν μπορούν να σταθούν ούτε μάζες που περιμένουν κάποιον μεσσία να ξεποδίσει μέσα από τις επόμενες κάλπες, ούτε μπουλούκια ατάκτων, χωρίς σχέδιο και τακτική.

Το λαϊκό κίνημα αποκτά δύναμη μόνο όταν είναι οργανωμένο και διατυπώνει ξεκάθαρους πολιτικούς στόχους. Στόχους ανατροπής και όχι διαχείρισης του καπιταλισμού. Ενα κίνημα που μπορεί να οργανώσει τις αντιστάσεις του χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα πάλης, ειρηνικά και βίαια. Γιατί αντίσταση χωρίς αντιβία δεν μπορεί να υπάρξει, όπως δείχνει ολόκληρη η διαδρομή της ανθρώπινης Ιστορίας. Ο Σαμαράς και ο κλίκα του ζητούν δηλώσεις μετάνοιας και νομιμοφροσύνης από έναν ολόκληρο λαό για ν' αποτρέψουν αυτή την προοπτική. Την προοπτική της πολιτικά οργανωμένης μαχητικής αντίστασης.



Μπορεί να τους έπνιξαν λόγια μιλια έξω από την ακτή, αλλά η κρείσια τους θα είναι λαμπτήρι. Με ανθοστόλιστα φέρετρα, διαχωρισμένα χρωματικά ανάλογα με την ηλικία του θύματος. Λαμπεντούζα, Ιταλία, ΕΕ, 2013...

■ Σοσιαλδημοκρατικής κοπής θεωρία

«Απέναντι στους εξτρεμισμούς, το καλύτερο είναι να σηκώσουμε το κεφάλι», δήλωσε ο πρόεδρος της Γαλλίας Φρανσουά Ολάντ, επιβεβαιώνοντας για μια φορά ακόμη ότι η δεωρία των «δύο άκρων» είναι σοσιαλδημοκρατικής κοπής, όπως απέδειξε και το ιστορικό άρδρο [συνοδευόμενο από ντοκουμέντα] που δημοσιεύτηκε στο προγούμενο φύλλο της «Κ». Δεύτερος και καταίσθρωμένος έρχεται ο Σαμαράς. Υποκριτής αποδεικνύεται ο Βενιζέλος. Όσο για τους ΣΥΡΙΖΑίους, που κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν, μάλλον φταίει το... πούντιασμα από τον «νέο άνεμο» που φύσηξε μετά την εκλογή Ολάντ στο δώμα της γαλλικής Προεδρίας.

■ Κωλοτούμπα

Αυτή δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί σαν «μια ακόμη κωλοτούμπα» του ΣΥΡΙΖΑ. Για την τροπολογία που αφορά την αναστολή της κρατικής χρηματοδότησης κομμάτων λέμε. Οταν η συγκυβέρνηση πρωτοάνοιξε το δέμα, ο ΣΥΡΙΖΑ υπήρξε κατηγορηματικός μέσω του γραμματέα της κοινοβουλευτικής του ομάδας Νίκου Βούτση: «Η αγγεκριμένη ρύθμιση υπάρχει κίνδυνος να δημιουργήσει προηγούμενο που δα χρησιμοποιηθεί στο μέλλον και για άλλα κόμματα ή για άλλους βουλευτές. Συνεπώς, δεν θα υπάρξει καμιά τροπολογία αν δεν αφρά ειδικά το κόμμα της Χρυσής Αυγής».

Ελάχιστες μέρες αργότερα, ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε στη Βουλή τροπολογία που προβλέπει την αναστολή της κρατικής χρηματοδότησης κομμάτων, στην περίπτωση που προφυλακιστεί αρχηγός ή πρόεδρος ή το μισό τουλάχιστον της κοινοβουλευτικής τους ομάδας «για το έγκλημα του άρδρου 187 του Ποινικού Κώδικα». Δηλαδή, αντί για μια ρύθμιση «ειδικά για το Κόμμα της Χρυσής Αυγής», έχουμε μια γενική ρύθμιση που αναφέρεται σε κάθε κόμμα που θα βρεθεί υπό κατηγορία με βάση τον τρομονόμο [άρδρο 187 του Ποινικού Κώδικα, που αναφέρεται σε «εγκληματική οργάνωση»].

Στην αιτιολογική έκδεση ο ΣΥΡΙΖΑ αναφέρει πως με την τροπολογία του «επιχειρείται να καλυφθεί το κενό που αναδεικνύει η εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής, όπως κορυφώθηκε με τον πρόσφατο φόνο του Παύλου Φύσσα». Γράφουν ψέματα, δηλαδή, γιατί η ρύθμιση που προτείνουν είναι γενική και όχι ειδική για τη Χρυσή Αυγή. Ας απαντήσει, επομένως, ο ΣΥΡΙΖΑ για-



τί έκανε ειδικά αυτή την κωλοτούμπα.

■ Ζητείται πρωτοτυπία

Ο πρωδηπουργός δίνει εντολή στον επί των Εσωτερικών υπουργών του να πλαστεί την ιδέα ενός νέου εκλογικού συστήματος για τις τοπικές και περιφερειακές εκλογές, το οποίο δια «απο-κομματικού» το αποτέλεσμα. Ο υπουργός το πλασάρει, αλλά συναντά αντιδράσεις ακόμα και από τον κυβερνητικό εταίρο. Το πλασάρισμα, όμως, συνεχίζεται. Ο υπουργός «αναδέτει» στην εφημερίδα της οποίας διετέλεσε στο παρελθόν διευδυντής (Ελεύθερος Τύπος) να παραγγείλει δημοσκόπηση. Με τα κατάληγα ερωτήματα (και όχι μόνο) το 76% των ερωτημένων συμφωνεί με το εκλογικό σύστημα που πλασάρει ο υπουργός. Κι αυτός, σαν έτοιμος από καιρό, δηλώνει: «Αποτελεί ένα ζεκάδραμο μήνυμα της κοινωνίας, για την ανάγκη αλλαγής, του τρόπου εκλογής δημάρχων και δημοτικών συμβούλων. Μήνυμα, κυρίως, προς εκείνους, που βιάστηκαν, για μικροκομματικά οφέλη, να επιτεδούν στην κυβέρνηση, για αυτήν την πρότασή της. Η κοινωνία έδειξε ότι τους έχει ζεπεράσει».

Και ο τέως υπουργός Φ. Σαχινίδης σε ρόλο «λαγού» υπέρ μιας νέας δανειακής σύμβασης και ενός νέου Μνημόνιου (έστω και μετονομασμένου). Την απορίπτει υποκριτικά την επιλογή, έτσι που άρδειει και αυτός με όλους τον στόχο τους ως προς το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής.

Και ο τέως υπουργός Φ. Σαχινίδης σε ρόλο «λαγού» υπέρ μιας νέας δανειακής σύμβασης και ενός νέου Μνημόνιου (έστω και μετονομασμένου). Την απορίπτει υποκριτικά την επιλογή, έτσι που άρδειει και αυτός με όλους τον στόχο τους ως προς το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής.

Γράφετε ότι υπάρχει πολιτική πόλωση. Να το δεχτούμε. Στο ένα άκρο, λέτε, βρίσκεται η Χρυσή Αυγή που τραβάει λαϊκό κόσμο. Δίνετε και διάφορες ψυχολογίσουσες και ψυχαναλυτικές ερμηνείες για το φαινόμενο, παραμερίζοντας τις ιστορικά προσδιορισμένες κοινωνικές αιτίες του. Να το δεχτούμε και αυτό. Στο άλλο άκρο ποιος βρίσκεται; Μερικοί τολμηροί ονοματίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ, άλλοι -σεμνότεροι- μιλούν για τις αντιλήψεις της «κανυπακής» και του «κοινωνικού τσαμπουκά». Που εξέδρεψε η μεταπολίτευση και για τις οποίες ευδύνεται το προ-κυβερνητικό ΠΑΣΟΚ και η «Αριστερά». Δηλαδή, για να «μετρήσουμε» με βάση τα σημερινά μέτρα και σταδιακά, βασικός συντριπτής αυτής της αντίληψης είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος -αναγκαστικά- καταλαμβάνει το άλλο άκρο της πόλωσης.

Κύριοι και κυρίες, είστε γελοίοι/ες. Εχει καμία σχέση η συριζαϊκή κλαψούρα με τον αντιφασιστικό αγώνα του Rot Front, που είχε δημιουργήσει το ΚΚ Γερμανίας; Ή με τον μαχητικό κομμουνιστικό αντιφασισμό που αναπτύχθηκε από το επαναστατικό ΚΚΕ στο Μεσοπόλεμο;

■ Γεμίσαμε πλαγούς

«Η χώρα το 2014 για πρώτη φορά μετά από τέσσερα χρόνια δα έχει δύο επιλογές. Η πρώτη επιλογή, είναι να αντλήσει χρήματα από τις αγορές αφού βέβαια προετοιμαστεί κατάλληλα. Το ερώτημα είναι, με τι κόστος δα αντλήσει τα κεφάλαια που αναφέρεται σε κάθε ληγούμενο χρόνο. Εκτιμώ

τους άλλους], ότι δεν είναι δυνατόν να δανειστεί η χώρα με 6-7%, γιατί οι προϋπολογισμοί δια τιναχτούν στον αέρα, οπότε μια νέα δανειακή σύμβαση (με τα συνοδευτικά της) καθίσταται λύση εκ των ων ουκ άνευ.

■ Υπό προθεσμία

«Δεν είναι τυχαίο ότι το μνημόνιο, παρόλες τις αδυναμίες του, είναι –ίσως– το μοναδικό κείμενο πολιτικής –και πρέπει να ειμαστεί ειλικρινείς σε αυτό– που έθεσε συγκεκριμένους στόχους δεσμευτικούς για το σύνολο του ελληνικού κράτους, είτε μας αρέσει είτε όχι». Τι ήταν να το πει ο Στουρνάρας; Αναψαν τα λαμπάκια των δεξιών βουλευτών. Διότι δεν του ξέφυγε, το είχε ετοιμάσει από πριν, στο γραπτό κείμενο της ομιλίας με την οποία απάντησε σε επίκαιρη ερώτηση. Και μ' αυτή την τοποθέτηση δικαίωσε τον Παπανδρέου και το Μνημόνιο και όχι τον Σαμαρά και τα Ζάππεια.

Ευνόητο ήταν ν' αρχίσει και η διά του Τύπου φιλολογία για ρήγμα στη σχέση Σαμαρά-Στουρνάρα, δυσαρέσκεια του πρωθυπουργού και τα παρόμοια. Οπότε ο Στουρνάρας ζήτησε στήριξη. Και διατάχτηκε ο ειδικών αποστολών Σήμος να δηλώσει ότι «τα όσα γράφονται για τον πρωθυπουργό και τον κ. Στουρνάρα δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Ο υπουργός Οικονομικών απολαμβάνει της πλήρους εμπιστοσύνης του πρωθυπουργού». Εκτός από τον παλιό συνεργάτη της Ρούλας, όμως, υπάρχει και η πολιτική παράδοση. Και η πολιτική παράδοση διδάσκει πως όταν γίνονται τέτοιες δηλώσεις, το **ζήτημα έχει τεθεί**, και ο χρόνος μετράει αντίστροφα μέχρις ότου ο όποιος υπουργός επιλεγεί ως εξιλαστήριο δύμα, μπας και γλιτώσει τα ζόρια ο πρωθυπουργός.

■ Γκαντέμης

Τίποτα δεν του βγαίνει του Τσίρα. Επιλέγει πρότυπα, τα διαφημίζει στις ομιλίες του και μετά από λίγο καιρό αυτά καταρρέουν και πρέπει να τα εγκαταλείψει. Ποιον να πρωτοδιμηθούμε; Τον Ραχόι, τον Ολάντ, τη Ρούσεφ, τον Ομπάμα, την Κίρσονερ; Τελευταίο δείγμα ο Μπέπε Γκρίλο, για τον οποίο επίσης επεφύλαξε καλά λόγια ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός ο κλόουν της ιταλικής πολιτικής μπινελίκωσε δημόσια δυο γερουσιαστές του κόμματός του, επειδή ζήτησαν να καταργηθεί το ποινικό αδίκημα της «λαδρομετανάστευσης». Κι ακόμη, ζήτησε να παραπεμφεί σε δίκια ο ιταλός πρόεδρος Τζόρτζιο Ναπολιτάνο, επειδή τάχθηκε υπέρ της αποσυμφόρησης των φυλακών! Πράγματι, «υγιές και επιποδόφόρο» είναι το κίνημα του Γκρίλο, όπως έλεγε ο Τσίρας.

■ Autoαποκαθιστήρια

Αλήδεια, καταλαβαίνει τι λέει ο Στουρνάρας ή έξακολουθεί να μην έχει καμιά επαφή με την αστική πολιτική, από τις δέσεις της οποίας δέλει να συνεχίσει την καριέρα του; Είπε την περασμένη Παρασκευή στη Βουλή: «Σχετικά με το φόρο ακινήτων, ο φόρος που σχεδιάζουμε τώρα είναι πολύ πιο δίκαιος από τον προηγούμενο, διότι έχει σκοπό την είσπραξη περίπου των ίδιων χρημάτων από πολύ περισσότερους, άρα λιγότερο από τον καδένα».

Μα αυτό είναι ο ορισμός της φορολογικής αδικίας, διότι μοιράζεται ένα δεδομένο φορολογικό βάρος σε περισσότερους. Αφα, τα πιο φτωχά κοινωνικά στρώματα καλούνται να σηκώσουν ένα μέρος από τα βάρη που σήκωναν τα πλουσιότερα. Κοινωνικά δίκαιη φορολογία θα ήταν το αντίστροφο: λιγότεροι [οι πιο πλουσιοί, αυτοί με τη μεγάλη ακίνητη περιουσία] να πλήρωναν περισσότερα.

■ Απεταξάμην

Εγραψε ο Ρίζος στον «Ελεύθερο Ρύπο» πως «όταν συνελήφθησαν οι δολοφόνοι της "17 Νοέμβρη" έσπευσαν στο δικαστήριο ως μάρτυρες υπεράσπισης της και από το ΚΚΕ, ακόμα και από το ακραίο τότε ΠΑΣΟΚ» και η ιγεαία του Περισσού αισθάνθηκε την ανάγκη να διαμαρτυρηθεί. Με επιστολή του στη φυλλάδιο Γ. Γκιόκας, υπεύθυνος του Γραφείου Τύπου της ιγεαίας του Περισσού, δύμισε ότι «το ΚΚΕ, από την πρώτη στιγμή μέχρι και τις συλλήψεις των μελών της συγκεκριμένης οργάνωσης, σταθερά υποστήριζε, ότι μηχανισμοί τύπου "17 Νοέμβρη", είτε κατασκευάζονται είτε αξιοποιούνται στην πορεία από ξένες και ντόπιες μυστικές υπηρεσίες. Τόνιζε ότι τέτοιες εγκληματικές οργανώσεις δεν έχουν καμία σχέση με την πόλη του λαού για τα δικαιώματά του».

Και μόνο ο όρος «εγκληματική οργάνωση», όρος που εισήγαγε ο τρομονόμος, για να αποπολιτικοποιήσει το πολιτικό φαινόμενο της μειοψηφικής ένοπλης επαναστατικής πάλης, δείχνει καθαρά ότι ο Περισσός αυτοποθετείται στο αστικό στρατόπεδο. Γι' αυτό, άλλωστε, διαμαρτύρεται που κάποιοι δεξιοί σχολιαστές, όπως εν προκειμένω ο Ρίζος, τον τοποθετούν στο αντίπαλο στρατόπεδο.

■ Παρέλαση με σπόνσορα

Τεράστιος ο Αθραμόπουλος. Μόλις το ΠΑΣΟΚ «τσίνισε» για την παρέλαση με άρματα μάχης και αεροπλάνα [στα «μνημονιακά» χρόνια δεν παρέλαυναν, για λόγους οικονομίας στα καύσιμα], βρήκε σπόνσορα στο πρόσωπο του Βαρδή Βαρδινογιάννη, που δα βάλει –λέει– τα καύσιμα! Δεν νομίζουμε πως χρειάζονται περαιτέρω σχόλια...

Ησυζήτηση είχε φουντώσει, μετά την προβολή των αριστουργηματικών «Καταραμένων» του Βισκόντι (στο πλαίσιο του κινηματογραφικού αφιερώματος για το φασιστικό φαινόμενο, που τελειώνει την επόμενη Παρασκευή στην «Κόντρα»), όταν ένας από τους συνομιλητές «αικουμήπησε» την καρδιά του προβλήματος, μιλώντας για τον καθοριστικό ρόλο που παίζει ο ελληνικός εθνικισμός στην ανάπτυξη του φασισμού στην Ελλάδα.

Είναι γεγονός ότι το φασιστικό ρεύμα στην Ελλάδα εμφανίστηκε κάτω από διάφορες σημαίες σε διάφορες εποχές: δικτατορία Μεταξύ, δωσιλογοί της Κατοχής, μοναρχοφασισμός στα χρόνια μετά την απελευθέρωση, χουντικά-βασιλόφρονα σχήματα στη μεταπολίτευση ΛΑΟΣ και τώρα Χρυσή Αυγή. Αυτή, βέβαια, είναι η επίσημη έκφραση του φασιστικού ρεύματος, γιατί ανεπισήμως αυτό συναντάται και στα κοινοβουλευτικά δεξιά κόμματα, αλλά σ' ένα βαθύμο και στη σοσιαλ-δημοκρατία, η οποία κυβέρνησε επί δεκαετίες και ήταν λογικό να έλξει διάφορα λαμπρήγια του φασιστικού χώρου.

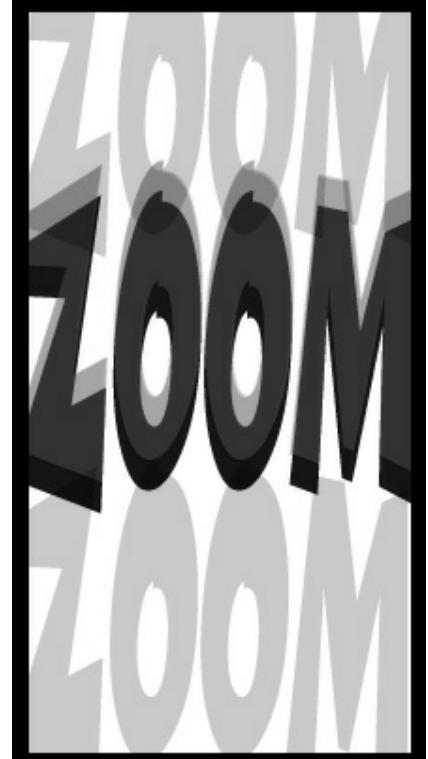
Η Χρυσή Αυγή είναι το πρώτο (από την

να εξηγηθούν τα υψηλά ποσοστά που τήρησαν οι νεοναζί σε περιοχές που δεν υπάρχει συσσώρευση μεταναστών, έτσι μπορεί να εξηγηθεί η μαζική ξενοφοβική-ρατσιστική συμπεριφορά που αναπτύχθηκε από τη δεκαετία του '90 σ' ένα λαό που έχει μακρά ιστορία μετανάστευσης.

Ο ελληνικός εθνικισμός αναπτύχθηκε στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, μετά τη δημιουργία του «ανεξάρτητου» νεοελληνικού κράτους και πήρε τη μορφή συγκροτημένης ιδεολογίας, την οποία υπηρέτησε με φανατισμό το σύνολο σχεδόν των διανοούμενων της εποχής. Ήταν η ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», με την οποία σκλαβώθηκε εσωτερικά ο ελληνικός λαός και έγιναν μια σειρά πολεμικού τυχοδιωκτισμού. Ακόμη και η προοδευτική μερίδα της αστικής διανόησης φλερτάριζε έντονα με τη «Μεγάλη Ιδέα», αδυνατώντας να βγει έξω από το καθούκι της.

Ο Δημήτρης Γλυνός, μια τεράστια μορφή των γραφμάτων και της παιδιαγωγικής επιστήμης, ζεκίνησε ως μεγαλοϊδέας της διανοούμενος, κλασικιστής και αρχαιοπληκτος, και μέσα από μια πορεία συνεχών ανατροπών έφτασε μέχρι το συνεπή μαρ-

Μόνον οι συνεπείς μαρξιστές-λενινιστές, οι διανοούμενοι του νεαρού κομμουνιστικού κινήματος ήταν σε θέση να επιτεθούν με επιστημονικά και ταξικά όπλα ενάντια στη «Μεγάλη Ιδέα». Και το έκαναν. Ο Γληνός τους βγάζει το καπέλο: «Τέλος, τον τελευταίο καιρό, που δημιουργήθηκε και στην Ελλάδα κίνημα κομμουνιστικό, ήταν στον Εκπαιδευτικό Ομίλο και λήγα μελή με καθαρή κομμουνιστική ιδεολογία ή συμπαθητικά στον κομμουνισμό. Αυτή είναι η απόλυτα αντικειμενική κατάσταση του Ομίλου. Η κατάσταση αυτή, που αντικαθερεφτίζει και την κοινωνική σύνθεση του τόπου και την κίνηση των δημιουργικών στοιχείων της ελληνικής κοινωνίας, εξηγεί, πως η γραμμή και της θεωρητικής και της πραγματικής δράσης του σωματείου δεν είχε βγει ως τώρα από το πλαίσιο του αστικού εθνισμού. Επικρατούσαν τα συντηρητικά στοιχεία».



Ο εθνικισμός καύσιμο του νεοναζισμού

περίοδο του Μεσοπολέμου) φασιστικό μόρφωμα που έχει πολιτικοϊδεολογικές αναφορές στον εθνικοσοσιαλισμό του Χίτλερ και της συμμορίας του. Το φαινόμενο δεν πρέπει να μας παραξενεύει, αν αναλογιστούμε τις συνθήκες της κρίσης, για οποία όχι μόνο εξαθλιώνει και μεσαία στρώματα, που πάντοτε τροφοδοτούσαν το φασιστικό ρεύμα, αλλά έχει οδηγήσει σε αναξιοπιστία και τον παλιό δικομψατισμό, τους δυο μεγάλους πόλους εξουσίας. Αν ο Σαμαράς δεν είχε συρθεί στην κυβέρνηση Γαπαδήμου και είχε αφεθεί να συνεχίσει την αντιμνημονιακή ρητορεία (της οποίας μάλιστα συνεχώς στρογγύλευε τις γωνίες), τα πράματα θα ήταν στη γουραδιαφορετικά και το εκλογικό ποσοστό της ΧΑ σημαντικά χαμηλότερο.

Αν υπάρχει ένα ερώτημα αυτό μπορεί να τεθεί ως εξής: τι ήταν εκείνο που ώθησε σε ψηφιφόρους της δεξιάς και της σοσιαλδημοκρατίας να ψηφίσουν ΧΑ, κλείνοντας τα μάτια μπροστά στη ναζιστική της φύση, την οποία πολύ καλά γνώριζαν. Ήταν η στροφή στην προπαγάνδα των νεοναζί, που έβαλαν σε πρώτη γραμμή το εθνικισμό και στο ράφι τα ναζιστικά κηρύγματα (αυτά κρατήθηκαν για τον παλιό πυρήνα και τους νέους που στρατολογούνταν στο μηχανισμό των τομαγάτων εφόδου). Με τον παραδοσιακό εθνικισμό ως σημαία και με τη σύγχυση (ελέω σοσιαλδημοκρατίας, αλλά και αναθεωρητών του μαρξισμού-λενινισμού) μετοξύ αντιμπεριαλισμού και εθνικισμού, οι πιο χαλαρές συνειδήσεις διάβηκαν εύκολα το χαντάκι και προσέφεραν την ψήφο τους στα νεοναζισμό, ο οποίος άρχιζε να παρουσιάζει δυναμική ανόδου, η οποία καταγραφόταν δημοσκοπικά.

Πάνω στο κατεοτημένο εθνικιστικό υπόστρωμα αναπτύχθηκε και ο ρατσισμός ενάντια στους μετανάστες. Ετοι μπορούν

Ξισμό, έγινε κομμουνιστής σε ώριμη ηλικία και υπηρέτησε με αυταπάρνηση την κοινωνική επανάσταση. Στο έργο του μπορεί να βρει κανείς εμπειριστατωμένες αναφορές για τα «μεγαλοϊδεάτικα» παραστρατήματα ακόμη και επιφανών δημοτικιστών ή διανοούμενων που εμπνεύστηκαν και πάσχισαν να κάνουν πράξη μια προοδευτική αστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ολοι αυτοί οι διανοούμενοι αρνούνταν μόνο μια πλευρά του περιβλήματος της «Μεγάλης Ιδέας», το γλωσσικό ζήτημα, αφήνοντας άθιχτο τον πυρήνα της.

Οταν διασπάστηκε ο «Εκπαιδευτικός Ομιλος», όπως αναφέρει ο Γιηνός, ένα από τα ζητήματα που έθεσαν οι συντροπικοί ήταν «πώς με τον όρο **εθνική αγωγή** πρέπει να εννοούμε και την καλλιέργεια του **ουνειδήτου εθνικού** και πως βασικός σκοπός της εθνικής αγωγής είναι η **“εθνική αυ-**

ποουσντήροησ. Και ακόμα πως για την εθνική αυτούσουντήροση είναι απαραίτητο το πάνω από το συμφέρο, τη συνειδηση και την αλληλεγγύη μιας κοινωνικής τάξης να υψώνεται πάντα το αίτημα του «εθνικού συνόλου». Η προοδευτική μεριδος αντιτάχτηκε σ' αυτό και κατηγορήθηκε για «αντεθνικότητα». Η αντίθεση αυτή, όμως στηρίχτηκε σε επιστημονικές παιδαγωγικές απόψεις και κάθε άλλο έξω από τα όρια του κυριαρχού εθνικισμού έβγαινε όπως περιγράφει ο Ληγνός: «Ο Ομίλος επιδοκίμαζε τη γενική εθνικιστική τάση της εποχής, να συμπέσουν απόλυτα τα όρια έθνους και κράτους. Επιδοκίμαζε ακόμη ουσιαστικά και την πολιτική των *ιστοροκάν δικαιωμάτων* και των ιστορικών οργών του κράτους. Ταυτόχρονα όμως μερικά μέλη του υποστήριζαν μια ανώτερη ανθρωπιστική αντιληψη της πατριδιάς. Δεν ήθελαν να καλλιεργεί το σχολείο τη φλόεθνικο μίσος».

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, μέσα σε τι κα-
ταθλιπτικά εχθρικό περιβάλλον κλήθηκαν
να λειτουργήσουν οι κομμουνιστές διανο-
ούμενοι. Ο ίδιος ο Γληνός τραβιώταν συ-
νεχώς προς τ' αριστερά μέχρι που προ-
σχώρησε στον συνεπή μαρξισμό. Και βέ-
βαια, όταν ο Εκπαιδευτικός Ομιλος δια-
σπάστηκε και η περί τον Γληνό ομάδα τρά-
βηξε γραφμή με την καλλιέργεια του εθνι-
κισμού στην εκπαίδευση, τα μέλη του κυ-
νηγγήθηκαν ανηλεώς, μολονότι ήταν προ-
βεβλημένοι δάσκαλοι (κι ο ίδιος ο Γληνός
πιο προβεβλημένος απ' όλους, έχοντας
χρηματίσει και πολιτικό στέλεχος στο
υπουργείο Παιδείας επί Βενιζέλου και επί
Παπαναστασίου).

Υπό το φως των δύσων συνοπτικά αναφέρθηκαν παραπάνω, μπορούμε να καταλάβουμε τι τιτάνιο έργο έπρεπε να φέρει σε πέρας το νεαρό ΚΚΕ, που πάσχιζε να βρει τον επαναστατικό του βηματισμό. Ομως, παρά τα εσωτερικά του προβλήματα που κράτησαν σχεδόν μιάνηση δεκαετία από την ίδρυσή του, το ΚΚΕ, τα πολιτικά του στελέχη και η διανόησή του, έδωσαν στηλόρηση σε όλα τα ενάντια στο νεοελληνικό εθνικισμό και τη «Μεγάλη Ιδέα», χωρίς να λογαριάζουν πως το πρόταγμα των διεθνιστικών ιδεών δυσκόλευε τη δουλειά τους στο προλεταριάτο, που ήταν κι αυτό επηρεασμένο από τον εθνικισμό. Πρωτοπόρος σ' αυτόν τον αντιεθνικιστικό ογώνα αναδείχτηκε ο Νίκος Ζαχαριάδης, που είχε και την πιο γερή μαρξιστική παιδεία και τη δυνατότητα να γενικεύει σε θεωρητικό επίπεδο. Στο δικό του έργο θ' αφιερώσουμε το επόμενο σημείωμα.

■ Στης Λούκας την ποδιά...

Λέτε να γίνει η Κατσέλη αιτία για να σφαχτούν ο Τσίπρας με στενούς του συνεργάτες, όπως ο Σκουρλέτης; Δεν το νομίζουμε (η προοπτική της εξουσίας ενώνει), αλλά δεν αποκλείεται να δούμε απειρους κάλλους επεισόδια στο μέλλον. Άμα μπουν στο χορό και ο Λαφαζάνης με τους «αριστερούς» του ΣΥΡΙΖΑ, θα γίνει το έλα να δεις.

Οταν η Κατσέλη βγαίνει και ανακοινώνει ότι θα συνεργαστεί με τον ΣΥΡΙΖΑ δεν το κάνει τυχαία. Εκτός αν άσκησε έναν δημόσιο εκβιασμό στον συνομιλητή της (Τσίπρα), για να βγει και να κάνει ανάλογη δήλωση. Η απάντηση ήρθε από τον Σκουρλέτη, που δήλωσε ψυχρά ότι «η κυρία Κατσέλη κατέθεσε τις δικές της προθεσμίες, συμπληρώνοντας ότι «δεν υπάρχει κανενός άλλου ειδους συζήτηση που να είναι σε εξέλιξη και να προδιαγράφει μάλιστα μια κατάληξη σαν αυτή που μου λέτε, εντός του επόμενου τριμήνου». Η Κατσέλη αρνήθηκε να σχολιάσει τη δήλωση Σκουρλέτη και απάντησε (Νέο, 11.10.13), ότι «συνεχίζει την προσπάθεια που εδώ και ενάμιση χρόνο άρχισε και που είναι η συγκρότηση, με άξονα τον ΣΥΡΙΖΑ, ενός ευρύτερου κοινωνικού μετώπου ενάντια στην υφιστάμενη πολιτική».

Παρέλειψε, βέβαια, να κάνει μια (υποκριτική έστω) αυτοκριτική για τη δική της στήριξη σ' αυτή την πολιτική, από κορυφαία υπουργικά πόστα (υπουργεία Οικονομίας και Εργασίας). Κι αυτό είναι που ενοχλεί στελέχη σαν τον Σκουρλέτη, που εκτιμούν ότι πολιτικοί σαν την Κατσέλη δεν έχουν ψήφους να τους φέρουν, ενώ αντίθετα μπορεί να διώξουν ψήφους. Δεν ξεχνάμε, βέβαια, ότι στις διερευνητικές συζητήσεις που έγιναν στο προεδρικό μέτωπο ανάμεσα στις δυο εκλογές του 2012, ο Τσίπρας έφερε να προτείνει τον Αρσένη ως υπηρεσιακό πρωθυπουργό! Αρά, έρχεται από το παρελθόν το πολιτικό φλερτ με την οικογένεια Λούκας-Μάκη. Πληροφορίες που δημοσιεύονται, σύμφωνα με τις οποίες ο Τσίπρας έχει τάξει στη Λούκα τη διοίκηση της Τραπέζης της Ελλάδος, τις θεωρούμε αναξιόπιστες. Για να δώσεις την προεδρία της ΤΕ θα πρέπει να έχεις σχηματίσει κυβέρνηση με κοινοβουλευτική πλειοψηφία, προοπτική για την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ συγκεντρώνει εξαιρετικά λίγες πιθανότητες. Δε θα κάνει, λοιπόν, η Κατσέλη συμφωνία για κάτι μελλοντικό και απόθινο, αλλά θα απαιτήσει βουλευτική έδρα, που είναι στόχος εφικτός, ακόμη κι αν χρειαστεί να ριχτεί στη μάχη του σταυρού στη Β' Αθήνας. Γι' αυτό μιλάμε για σφαγή παλικαριών στην ποδιά της Λούκας.

ΥΓ: Συζήτηση περί αρχών και πολιτικής ηθικής δεν μπορεί να γίνει, όπως καταλαβαίνετε, ούτε για τη Λούκα ούτε για τον ΣΥΡΙΖΑ.

■ Θρασύτητα υπουργού

Εξακολουθεί ο Δένδιας να πλασάρει το ίδιο επιχείρημα, όταν τον ρωτούν γιατί καθυστέρησε να ζητήσει διερεύνηση ποινικών ευθυνών των νεοναζί: «Αυτό που έκανε η κυβέρνηση, μια αναφορά υπουργού, προβλέπεται από το άρθρο 40 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αυτό το δικαίωμα το έχει και κάθε έλληνας πολίτης. Πόσως μάλλον τα υπόλοιπα κόμματα που ασκούν κριτική στην κυβέρνηση ότι καθυστέρησε. Αν λοιπόν κάποιος έκρινε πως είχε επαρκή στοιχεία ότι έχει δημοιουργηθεί εγκληματική οργάνωση, θα μπορούσε κάλλιστα να έχει απευθυνθεί αυτός στον Αρειο Πάγο. Ουδείς το έκανε. Ούτε απλή διαμαρτυρία σε επαρχιακό πταισματοδίκη δεν έχουν κάνει όλοι αυτοί που ασκούν κριτική» (Τα Νέα, 12-13.10.13).

Χρειάζεται προγματικά θράσος για να εξισώνεις τα καθήκοντα της αισθυνομίας, της δικαιοσύνης και των πολιτικών τους προϊσταμένων με το δικαίωμα κάθε πολίτη ή των κομμάτων της αντιπολίτευσης, που δεν ασκούν εξουσία, ούτε είναι υπεύθυνα για τις πράξεις και τις παραλείψεις των κρατικών οργάνων. Πέρον αυτού, ξεχνάει ο Δένδιας τις δεκάδες αναφορές, καταγγελίες, ακόμη και μηνύσεις πολιτών κατά της νεοναζιστικής συμμορίας, οι οποίες πετυόνταν στον κάλαθο των αχρήστων από τους μπάτσους του.

■ Πρωθυπουργός-ατζέντης

Οταν από το Μαξίμου έχει περάσει ο κάθε τυχών ανθυποπρήκτης και ανθυποεμπόρης των δυναστειών του Κόλπου, δε θα μπορούσε να μην περάσει ο mister Google Ερικ Σμιτ, που ήρθε στην Ελλάδα για να συμμετάσχει σε κάποιο συνέδριο. Βέβαια, ο πρόεδρος του διαδικτυακού κολοσσού δεν ήρθε για επενδύσεις. Και δεν είπε τίποτα σχετικό, όσο κι αν πιέστηκε από τους δημοσιογράφους και το κοινό του Μεγάρου Μουσικής, όπου μίλησε. Μάλιστα, σε μια έκριξη ειρωνείας (η οποία παρουσιάστηκε με θετικό πρόσθιμο από τα ΜΜΕ της «ψωροκώστανας»), είπε ότι οραματίζεται την Ελλάδα... «ως Μέκκα της τεχνολογίας! Ο πρωθυπουργός, όμως, γιατί τον δέχτηκε στο Μαξίμου; Φαίνεται πως φάχνει τρόπους για να σκοτώνει την ώρα του.

Μπουρμπουλή Θρες

Xέστηκε η Φατμέ στο Γεννί Τζαμί. Αυτό είναι το σχόλιο που θα έκανε ένας απλός λαϊκός άνθρωπος παρακολουθώντας όλο τον πολιτικοδημοσιογραφικό ορυματός μετά τη δημοσιοποίηση του «Μανιφέστου των 58». Ακρού τα πράγματα είναι καθαρά. Ανθρώποι του Βενιζέλου, συν τα ορφανά του Σημίτη, συν κάμπτοσι ΔΗΜΑΡΙΤΕΣ (απ' αυτούς που δεν ήθελαν την αποχώρηση από τη συγκυβέρνηση) ανέλαβαν να συγκροτήσουν την ελληνική «Ελιά», έτσι που να στριμώξουν τον Κουβέλη και –αν μπορέσουν– να τον σύρουν σε συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ.

Ο Βενιζέλος, θέλοντας και μη, στήριξε αυτή την προσπάθεια, μολονότι κινδυνεύει να βρεθεί όμηρος αυτών των «ουδέτερων». Δεν είχε όμως άλλη λύση. Ο εφιάλτης ενός ΠΑΣΟΚ με μονοψήφιο εκλογικό ποσοστό στοιχειώνει τον ύπνο του. Σε μια τέτοια περίπτωση θα είναι αρχηγός ενός ανύπαρκτου κόμματος και θα πρέπει να συρθεί στην «Ευρωπαϊκή Ελλάδα» που αποτελεί ένα από τα μελλοντικά «πρότζεκτ» του Σαμαρά. Ο μόνος τρόπος να αποφύγει τον πολιτικό του θάνατο είναι να τραβηγχεί για ένα διάστημα στην άκρη, να αφήσει άλλους να δημιουργήσουν την «Ελιά», να κρύψει τη γύμνια του ΠΑΣΟΚ πίσω από κάποιο ποσοστό οριστικά πάνω από το 10% και να περιμένει «καλύτερες μέρες» στο μέλλον. Γ' αυτό και προσκύνησε τον Σημίτη, καταφέρνοντας να τον έχει παρόντα στη φίεστα για τα γενέθλια του ΠΑΣΟΚ.

Ο Σημίτης δεν κρατήθηκε. Αυτός που για να του πάρεις δήλωση πρέπει να φτύσεις αύμα (έτσι τονίζει την υποτιθέμενη σημαντικότητά του), στή-

θηκε με προθυμία μπροστά στις κάμερες για να δηλώσει ότι στηρίζει την «κίνηση των 58». Περιττεύει να πούμε ότι ο Σημίτης δεν δίνει δεκάρα για τον Βενιζέλο ή για το ΠΑΣΟΚ. Την πάρτη του και μόνο σκέφτεται. Δεν αποκλείεται, λοιπόν, να τον δούμε επικεφαλής του ευρωψηφιδέλτιου της «Ελιάς», για να επανακάψει στις αγαπημένες του Βρυξέλλες και να διεκδικήσει ίσως κάποιο περιφερειακό ρόλο στο ευρωσύστημα.

Ο Κουβέλης, από την άλλη, έχει διαφορετικό σχεδιασμό, γι' αυτό και η ΔΗΜΑΡ υποδέχτηκε ψυχρά την κίνηση των «58», ενώ όταν είδε το θόρυβο που έσπρωσαν τα ΜΜΕ του Ψυχάρη και του Μπόμπολα στην Αθηναϊκή συγκρότηση, με το οποίο ήταν στην ίδια κυβέρνηση μέχρι τις αρχές του καλοκαιριού. Και συνεργάζεται με τον Λοβέρδο, έναν από τους πιο λυσσασμένους «ψηνημονιακούς», ο οποίος εξακολουθεί να καμαρώνει ότι πέρασε από δύο υπουργεία και κατάφερε να ξεπατώσει την Κοινωνική Ασφάλιση και την Υγεία!

Τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Σε αντίθεση με τον Βενιζέλο που τρέμει μονοψήφιο εκλογικό ποσοστό, στον Κουβέλη αρκεί ακόμη και μια ΔΗΜΑΡ του 3%, γιατί στόχος του είναι η προσωπική του επιβίωση, ώστε να προβάλει ως υποψήφιος για διάδοχος του Παπούλια στην προεδρία της Δημοκρατίας. Και σέρνει όλη τη ΔΗΜΑΡ πίσω απ' αυτό το στόχο. Ξέρει πολύ κα-

λά ότι σύντομα θα χάσει κι άλλα στελέχη (θα πάνε με την «Ελιά»), αλλά θεωρεί πως μπορεί να μείνει οριακά πάνω από το 3%, έστω και με την προσθήκη μόνο του... Καστανίδη.

Αναμένεται, λοιπόν, τους επόμενους μήνες ένα σκληρό μπρο-ντε-φερ ανάμεσα στους υποψήφιους μνηστήρες της «Κεντροαριστεράς», χωρίς ν' αποκλείεται ακόμη και η σήμερα απίθανη εκδοχή της πρόσκαιρης συγκόλλησης όλων για τις ευρωεκλογές, αν ο Κουβέλης δεν αντέξει την πίεση από τα «ψηνημονιακά» ΜΜΕ, αλλά και από το εσωτερικό του κόμματός του, όπου αικόμη και δικοί του άνθρωποι δισανασχετούν με την προσωπική στρατηγική στην οποία υποτάσσει ολόκληρη τη ΔΗΜΑΡ, με κίνδυνο να τους αφήσει «μπουκάλα» και να φάχνονται μετά που θα «κολλήσουν» (άνευ όρων).

Ολ' αυτά, βέβαια, δεν έχουν καμιά κοινωνική σημασία. Οχι μόνο γιατί πρόκειται για κινήσεις πολιτικής επιβίωσης ενός αντιδραστικού πολιτικού αστερισμού κομμάτων και ηγετικών, αλλά και γιατί η ελληνική «Ελιά» δε θυμίζει σε τίποτα την ιταλική. Εκείνη ήταν επιθετική κίνηση για το κέρδισμα της κυβέρνησης (όπως και έγινε), ενώ ετούτη είναι αφυπνική κίνηση για την επιβίωση.

ΥΓ: Οι αρθρογράφοι του Συγκροτήματος Ψυχάρη έχουν πάρει γραμμή να κάνουν διμέτωπο κατά «των δύο άκρων της πολιτικ

■ Στο όνομα της τουριστικής ανάπτυξης

Ξεπατώνουν τα δάση σ' όλη τη χώρα

Στις 18 του περασμένου Σεπτέμβρη, στο πλαίσιο της περιβόλητης διαβούλευσης, άρχισε η δημόσια συζήτηση πάνω στο νομοσχέδιο με τίτλο «Δασικά οικοσυστήματα: Ορισμοί, μέτρα προστασίας, ανάπτυξης και διαχείρισης», η οποία ολοκληρώθηκε στις 2 Οκτωβρίου.

Η ισχύουσα δασική νομοθεσία βρίσκεται διάσπαρτη σε πολλούς νόμους, με βασικό το νόμο 998/1979. Από το 1979 μέχρι σήμερα έγιναν μεγάλες ανατροπές στο συγκριμένο νόμο και ιδιαίτερα στο έκτο κεφάλαιο του, που αναφέρεται στις επιτρεπτές επεμβάσεις στα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Οι ανατροπές που έγιναν αντιστροφεύονται τα δύο βασικά άρθρα του ισχύοντος αστικού συντάγματος (24 και 117), με τα οποία προστατεύεται σχετικά ο δασικός πλούτος της χώρας.

Επιτροπή του ΥΠΕΚΑ, που στελέχωθηκε από δασολόγους και νομικούς, ανέλαβε, στο πλαίσιο δέσμευσης έναντι της Κομισιόν, να επικαιροποιήσει ένα μέρος της ισχύουσας δασικής νομοθεσίας. Η επιτροπή παρέδωσε στον Ειδικό Γραμματέα Δασών τη δουλειά της, χωρίς όμως ποτέ αυτή να δημοσιοποιηθεί. Εποι, δεν έχουμε τη δυνατότητα να συγκρίνουμε την έκθεση αυτή με το νομοσχέδιο που δημοσιοποιήθηκε στις 18 Σεπτέμβρη.

Η πρώτη παρατήρηση που έχουμε να κάνουμε είναι ότι με το εν λόγω νομοσχέδιο γίνεται μερική και όχι συνολική επικαιροποίηση της δασικής νομοθεσίας. Ομως και αυτή η μερική επικαιροποίηση συμπεριέλαβε όλο το κεφάλαιο των λεγόμενων επιτρεπτών επεμβάσεων στα δάση και τις δασικές εκτάσεις, που προβλέπονται τόσο στο έκτο κεφάλαιο του νόμου 998 όσο και σε άλλους νόμους που ψηφίστηκαν από το 1979 μέχρι τις αρχές Αυγούστου του 2013, όταν άρχισε να ισχύει ο νόμος 4179 για την περιβόλητη ενίσχυση της επιχειρηματικότητας στον τουρισμό.

Η συγκέντρωση σε ένα κείμενο όλων των διατάξεων των λεγόμενων επιτρεπτών επεμβάσεων στα δάση και τις δασικές εκτάσεις, που προβλέπονται τόσο στο έκτο κεφάλαιο του νόμου 998 όσο και σε άλλους νόμους που ψηφίστηκαν από το 1979 μέχρι τις αρχές Αυγούστου του 2013, όταν άρχισε να ισχύει ο νόμος 4179 για την περιβόλητη ενίσχυση της επιχειρηματικότητας στον τουρισμό.

Η συγκέντρωση σε ένα κείμενο όλων των διατάξεων των λεγόμενων επιτρεπτών επεμβάσεων στα δάση και τις δασικές εκτάσεις βοηθά στο να αναδειχτεί το διαχρονικό έγκλημα που συντελέστηκε στα δάση και τις δασικές εκτάσεις, στο ονόμα της καπιταλιστικής ανάπτυξης

και του δημοσίου συμφέροντος.

Αρκετοί από τους όψιμους υπερασπιστές του δασικού πλούτου της χώρας θεωρούσαν πολλές από τις λεγόμενες επιτρεπτές επεμβάσεις στα δάση και τις δασικές εκτάσεις ως εισαγόμενες για πρώτη φορά. Από την άλλη, άφησαν στο απυρόβλητο πολλές άλλες αντιδασικές διατάξεις, που πραγματικά εισάγονται για πρώτη φορά με το νομοσχέδιο αυτό. Μικρή σημασία έχει αν υπήρξε μεθόδευση συγκάλυψης ή αν αυτό συνέβη από άγνοια και τεμπελά. Θα πρέπει κανείς να παρακολουθεί στενά την ασκούμενη δασική πολιτική, για να μπορεί να διαπιστώνει τις συνεχείς ανατροπές στη δασική νομοθεσία και οι δημοσιογράφοι του αστικού Τύπου δεν έχουν καμιά δρέξη να το κάνουν, αρκούμενοι στη ρουτίνα και σε αρπακολατζίδικες προσεγγίσεις.

Έχουμε αναφερθεί πολλές φορές στην αντιμετώπιση που επιφύλαξαν η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ και ο Ειδικός Γραμματέας Δασών Γ. Αμοργιανώτης στην απόφαση 32/2013 του ΣΤΕ, την οποία έπρεπε να εφαρμόσουν άμεσα. Οφειλαν να το κάνουν με εφαρμοστική εγκύλιο, για λόγους που έχουμε ανολύσει διεξοδικά. Αν το έκαναν, άφειλαν να καταργήσουν άμεσα την απόφαση 2042/4545 του 2010 του πρώην αρμόδιου υφυπουργού Αθ. Μωραΐτη. Τους δόθηκε η ευκαιρία να το κάνουν με το νομοσχέδιο και δεν το κάνουν, νομιμοποιώντας έτσι τόσο το ξεπάτωμα που συντελέστηκε από το Δεκέμβρη του 2003 με το δασοκτόνο νόμο 3208/2003, όσο κι αυτό που θα συνεχίσει να γίνεται μετά την ψήφιση αυτού του νομοσχέδιου.

Οι νέες επιτρεπτές επεμβάσεις του έκτου κεφαλαίου του 998/1979, που εισάγονται για πρώτη φορά με το νομοσχέδιο είναι δύο: Πρώτον, επιτρέπεται η χάραξη διαδρομών σε δάση και δασικές εκτάσεις, που προστασίας, όπως ιδιώς χώρος αρχαιολογικού ή ιστορικού ενδιαφέροντος, δάση και δασικές εκτάσεις καθώς και περιοχές υπαγόμενες στο εθνικό σύστημα προστατεύμενων περιοχών του ν. 3937/2011».

Οι νέες επιτρεπτές επεμβάσεις του έκτου κεφαλαίου του 998/1979, που εισάγονται για πρώτη φορά με το νομοσχέδιο είναι δύο: Πρώτον, επιτρέπεται η χάραξη διαδρομών σε δάση και δασικές εκτάσεις για τη διεξαγωγή αγώνων motocross. Δεύτερον, επιτρέπεται η έρευνα και η διεξαγωγή σκαπατικών εργασιών για την ανεύρεση θησαυρού σε δάση και δασικές εκτάσεις.

Και για τις δύο αυτές νέες επεμβάσεις πήραμε τις πρώτες απαντήσεις σε ερωτήματα που θέσαμε σε υπηρεσιακούς παράγοντες του κέ-

ντρου και της περιφέρειας. Θα συνεχίσουμε την έρευνα και εν ευθέτω χρόνω θα τοποθετηθούμε. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, απ' αυτές τις νέες επεμβάσεις δεν κινδυνεύουν σοβαρά τα δάση και οι δασικές εκτάσεις, όπως κινδυνεύουν από επεμβάσεις στα δάση και τις δασικές εκτάσεις ως εισαγόμενες για πρώτη φορά. Από την άλλη, άφησαν στο απυρόβλητο πολλές άλλες αντιδασικές διατάξεις, που πραγματικά εισάγονται για πρώτη φορά με το νομοσχέδιο αυτό.

Μέχρι τις 8 Αυγούστου που δημοσιεύτηκε ο νόμος 4179/2013 για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας στον τουρισμό, είχαν ψηφιστεί διάφορες διατάξεις με τις οποίες νομιμοποιούνταν παρόντα με ένανταξη στην προστασία των δασών και δασικές εκτάσεις.

Στην κατηγορία των οργανωμένων υποδοχέων υπάγονται και τα σύνθετα τουριστικά καταλύματα. Οι συντάκτες του νέου δασοκτόνου νομοσχεδίου εισάγουν διάταξη με την οποία επιτρέπεται η εγκατάσταση σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων σε δάση και δασικές εκτάσεις.

Στην κατηγορία των οργανωμένων υποδοχέων υπάγονται και τα σύνθετα τουριστικά καταλυμάτων σε δάση και δασικές εκτάσεις. Ιδιού η διάταξη: «Αρθρο 49, Εγκαταστάσεις τουριστικού χαρακτήρα: (...) 2. Επίσης επιτρέπεται στις ανωτέρω εκτάσεις η εγκατάσταση σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων σε δάση και δασικές εκτάσεις. Ιδιού η διάταξη: «Αρθρο 49, Εγκαταστάσεις τουριστικού χαρακτήρα: (...) 2. Επίσης επιτρέπεται στις ανωτέρω εκτάσεις η εγκατάσταση σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων (...). 3. Στα γήπεδα εκμετάλλευσης των οργανωμένων υποδοχέων τουριστικών δραστηριοτήτων του άρθρου 1 του ν. 4179/2013 επιτρέπεται να περιλαμβάνονται δάση, δασικές εκτάσεις. Θυμίζουμε, ότι στα δάση και τις δασικές εκτάσεις που προστασίας, όπως ιδιώς χώρος αρχαιολογικού ή ιστορικού ενδιαφέροντος, δάση και δασικές εκτάσεις καθώς και περιοχές υπαγόμενες στο εθνικό σύστημα προστατεύμενων περιοχών του ν. 3937/2011».

«46. Στα γήπεδα εκμετάλλευσης των οργανωμένων υποδοχέων επιτρέπεται η περιοχή που θα δεσμευτούν σε δήληση την Ελλάδα για τη δημιουργία γηπέδων οργανωμένων υποδοχέων τουριστικών δραστηριοτήτων του άρθρου 1 του ν. 4179/2013 επιτρέπεται να περιλαμβάνονται δάση, δασικές εκτάσεις». Θυμίζουμε, ότι στα δάση και τις δασικές εκτάσεις που προστασίας, όπως ιδιώς χώρος αρχαιολογικού ή ιστορικού ενδιαφέροντος, δάση και δασικές εκτάσεις καθώς και περιοχές υπαγόμενες στο εθνικό σύστημα προστατεύμενων περιοχών του ν. 3937/2011».

Υπογραμμίζουμε το «κατάρα κύρια χρήση», γιατί, όπως θα δούμε στη συνέχεια, θα δεσμευτούν εκτάσεις από 300 έως 4.000 στρέμματα δάσους, προκειμένου να δημιουργηθούν γήπεδα «οργανωμένων υποδοχέων τουριστικών δραστηριοτήτων» σε όλη την Ελλάδα, για τον λεγόμενο ποιοτικό τουρισμό,

Πώς μπορεί να σταθεί ο

Η τρομούστερία στην υπηρεσία της καταστολής

Nα γίνονται συλλήψεις χρυσαυγιτών, από βουλευτές μέχρι τραφιτουκαρίου του πεζοδρομίου, να συλλαφίζονται ακόμη και μπάτσοι που υπερέβησαν τα «εσκαμμένα» στις σχέσεις τους με τη νεοαζιστική συμμορία (έγιναν κανονικά στελέχη της, αντί απλώς να βοηθούν απ' έξω) και να μην υπάρχει πίπτωτα στο «δεύτερο άκρο», δεν μπορούσαν να τα ανεχτούν οι επιτελείς του Μαξίμου. Δεν έγιναν και τίποτα μαχητικές διαδηλώσεις, βλέπετε, για να μπορέσουν να συλλάβουν μερικές ντουζίνες διαδηλωτών και να τους «δέσουν» με τον κουκούλοντό και άλλα κακουργήματα.

Αποφάσισαν, λοιπόν, να δράσουν στο επίπεδο της πραγμάτιδας, ξαναζεσταίνοντας υποθέσεις που είναι γνωστές εδώ και καιρό. Και να 'σου ξανά η υπόθεση της Marfin, με δύο κατηγορούμενους χωρίς ούτε ένα στοιχείο σε βάρος τους, οι οποίοι έχουν απολογηθεί εδώ και μήνες,

Αντί προπόγου

Πώς γεννιέται το φασιστικό φαινόμενο, ποιες οι κοινωνικές και πολιτικές του ορίζουσες και προποντός πώς αντιμετωπίζεται; Τα ερωτήματα αυτά, που χρόνια τώρα θέτουν οι κομμουνιστές και δύοι οι συνεπείς αντιφασίστες, ήρθαν πλέον στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας. Χρήσιμο είναι, λοιπόν, ν' ανατρέξουμε στην ιστορία. Και τι πιο διδακτικό από μια επισκόπηση της ανόδου του φασισμού και της ανάπτυξης του αντιφασισμού στη χώρα όπου ο φασισμός πήρε την πιο αποκρουστική, την πιο βάρβαρη μορφή του, τη Γερμανία.

Το σημείωμα αυτό και τα επόμενα που θα ακολουθήσουν αποπειρώνται να περιγράψουν τους βασικούς σταθμούς της ιστορίας και πάλι του KPD, του επαναστατικού Κομμουνιστικού Κόμματος της Γερμανίας, που γεννήθηκε στη φωτιά της επανάστασης του 1918 και ανδρώθηκε διεξάγοντας έναν αδιάλλακτο και αμειλικτικό ταξικό πόλεμο ενάντια στο φασισμό και την εξουσία τόσου του ντόπιου όσου και του ξένου ιμπεριαλισμού στη Γερμανία. Η ηττημένη Γερμανία του μεσοπολέμου, της ληστρικής και αποικιακής συνθήκης των Βερσαλλιών, αποτέλεσε θέατρο σκληρών συγκρούσεων ανάμεσα στα βασικά πολιτικά ρεύματα που σημάδεψαν την ιστορία του εικοστού αιώνα: του φασισμού, του κομμουνισμού και της σοιαλδημοκρατίας.

Ευθείες αναλογίες με τη σημερινή κατάσταση στην Ελλάδα του μνημονίου και της καπιταλιστικής κρίσης δεν γίνονται εύκολα. Χρήσιμα συμπεράσματα, όμως, μπορούν να αντληθούν για αρκετά ζητήματα της ταξικής πάλης, που εμφανίζονται και σε μας σήμερα. Η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο ελληνικό «σήμερα» και το γερμανικό «τότε» είναι αναντίρρητη η ύπαρξη ενός επαναστατικού πολιτικού φορέα της εργατικής τάξης, του KPD.

Ευθείες αναλογίες με τη σημερινή κατάσταση στην Ελλάδα του μνημονίου και της καπιταλιστικής κρίσης δεν γίνονται εύκολα. Χρήσιμα συμπεράσματα, όμως, μπορούν να αντληθούν για αρκετά ζητήματα της ταξικής πάλης, που εμφανίζονται και σε μας σήμερα. Η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο ελληνικό «σήμερα» και το γερμανικό «τότε» είναι αναντίρρητη η ύπαρξη ενός επαναστατικού πολιτικού φορέα της εργατικής τάξης, του KPD.

Αμέσως μετά τις τελευταίες εθνικές εκλογές, η κυβερνητική πλειοψηφία και τα ΜΜΕ των εθνικών εργολάβων ανέσυραν τη θεωρία των «δύο άκρων» από την πολιτική και ιστορική φιλολογία της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης. Με τον ίδιο τρόπο, πριν από 83 χρόνια, μέσα στη δίνη της έντονης πολιτικής κρίσης του 1932 στη Γερμανία, οι σοιαλδημοκράτες του SPD, το αστικό πολιτικό κόμμα που διέσωσε δεκάδες φορές την κυριαρχία της γερμανικής αστικής τάξης μετά την επανάσταση του 1918, ταύτιζε τον επαναστατικό άγωνα των κομμουνιστών του KPD με τη δολοφονική δράση των ταγμάτων εφόδου των ναζί.^[1]

Εκτοτε, οι αστοί ιστορικοί και δημοσιολόγοι βρήκαν μέσα και χώρο για να παρουσιάσουν στον ελληνικό λαό τις απόψεις τους, σύμφωνα με τις οποίες κύριος υπεύθυνος για την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία ήταν το KPD. Κατηγορούν το KPD επειδή δεν συνεργάστηκε εκλο-

■ KPD: Η συνεπής αντιφασιστική και επαναστατική οργάνωση της γερμανικής εργατικής τάξης

Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο (1)

γιά με το SPD προκειμένου από κοινού να ανασχέσουν την εκλογική άνοδο των ναζί. Στην πραγματικότητα, κατηγορούν το KPD γιατί δε σύρθηκε -στη λογική «του μικρότερου κακού»- πίσω από το SPD, στηρίζοντας στις προεδρικές εκλογές το Μάρτη του 1932 τον στρατάρχη του Γενικού Επιπλείου Στρατού μοναρχοφασίστα Χίντενμπουργκ ως... επιλογή σωτηρίας απέναντι στην υποψηφιότητα του Χίτλερ!

Φυσικά, δε διανοούνται να θέσουν το ερώτημα αντίστροφα: γιατί το SPD δε συνεργάστηκε με το KPD ούτε για μια στιγμή στα συνδικάτα, στο δρόμο, στα εργοστάσια, εκεί που πραγματικά κρινόταν το μέλλον της εξουσίας στη Γερμανία; Στο ερώτημα αυτό δε δίστασαν να απαντήσουν τότε οι σοιαλδημοκράτες. «Δέκα φορές θα συνεργαζόμουν με την μπουρζουάζια, παρά μία με τους κομμουνιστές»^[2], δήλωνε προκλητικά ο ηγέτης των σοιαλδημοκρατών στο Αμβούργο, Σάρεντορφ, μετά την ανοιχτή έκκληση που απήγγειλε στο Κίελο, αναλαμβάνει την ηγεσία των τοπικών σοβιέτ και πειθεί τους ναύτες να υποχωρήσουν. Ο ηγέτης του SPD Φρίντριχ Εμπερτ καταφέρνει να αποσπάσει την πλειοψηφία των σοβιέτ του Βερολίνου υπέρ της προσωρινής κυβέρνησης. Οι υποσχέσεις προς τους εξεγερμένους προλεταρίους είναι πάραπολες: οχτάρωρ, ψωμί, δουλειά, εκκαθάριση των μοναρχικών και φασιστικών στοιχείων από το στρατό, ελευθερία του Τύπου, του συνέρχεσθαι, γενική αμνηστία κτλ. Μόνο που όλες ήταν στάχτη στα μάτια, προκειμένου οι εξεγερμένοι εργάτες να εγκαταλείψουν τον έλεγχο της παραγωγής, να αποδύναμώσουν τα σοβιέτ και να αποδεχτούν ξανά την εξουσία της αστικής τάξης, αυτή τη φορά με τη μορφή της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Στον απόγοι της επανάστασης του Φλεβάρη του 1917 στη Ρωσία, οι συμφορές του πολέμου, η πείνα και οι αμέτρητοι νεκροί προκαλούν, τον Απρίλη του ίδιου χρόνου τις πρώτες μαζικές απεργίες στη Γερμανία. Τα θεμέλια της γερμανικής αυτοκρατορίας αρχίζουν να τρίζουν. Το Μάρτη του 1918 ο γερμανικός ιμπεριαλισμός επιβάλλει στην αδύναμη ακόμη σοβιετική εξουσία τη συνθήκη του Μπρεστ-Λιτόφσκ. Εξασφαλίζονται τη νίκη στο ανατολικό μέτωπο, το γερμανικό στρατιωτικό επιτελείο προσανατολίζεται σε γενική επίθεση στο δυτικό μέτωπο την άνοιξη. Τα γερμανικά στρατεύματα ήττωνται και υποχωρούν.

Στις 4 Νοέμβρη του 1918, οι ναύτες του γερμανικού Πολεμικού Ναυτικού στο Κίελο αρνούνται να συμμετάσχουν σε μια μάταιη επίθεση και εξεγερόνται. Ενα επαναστατικό τουσύναμι συνταράσσει όλη τη Γερμανία. Οι εργάτες απ' άκρου σε άκρο καταλαμβάνουν τα εργοστάσια, αναλαμβάνουν την παραγωγή, στηρίζονται και συγκροτούν σοβιέτ.^[3]

Η αστική τάξη της Γερμανίας αποσύρει κάθε στήριξη της στην αυτοκρατορία, η μοναρχία πέφτει και το SPD σχηματίζει προ-



Σπαρτακιστές στα οδοφράγματα του Βερολίνου.

Αντάντ, είχε πάρει τα αναγκαία διδάγματα από την Οκτωβριανή Επανάσταση.^[5] Δε θα άφηνε την επανάσταση να ωριμάσει, θα χτυπούσε πρώτη με όλα τα μέσα, αξιοποιώντας τη χρονική οργάνωση από ακροδεξιούς και μοναρχικούς λούμπεν προλεταρίους και πρών αξιωματικούς του γερμανικού στρατού, που δε θα δισταζαν να εξοντώσουν τους εξεγερμένους προλεταρίους.

Η αντεπανάσταση επιτίθεται

Μόλις το Δεκέμβρη του 1918, οι Σπαρτακιστές, με την καθοδήγηση των Λίμπτικνεχτ και Λούξεμπουργκ, ίδρυσαν στο επαναστατημένο Βερολίνο το KPD. Το Γενάρη του 1919, η αστική τάξη θα εξαπέλευται την αντεπίθεση. Στις 4 Γενάρη, η κυβέρνηση Εμπερτ απομάκρυνε τον αρχηγό της αστυνομίας του Βερολίνου, που ήταν προσκείμενος στο USPD και είχε αρνηθεί να καταστεί εργατικές διαδηλώσεις το Δεκέμβρη. Την επομένη, χιλιάδες εργάτες έβγαιναν στο δρόμο του Βερολίνου και καταλάμβαναν τους σιδηροδρομικούς σταθμούς και τα γραφεία του κεντρικού δημοσιογραφικού οργάνου του SPD, της Vorwärts (Εμπρός).

Το αυθόρυμη ξέσπασμα χιλιάδων εργατών που συνειδητοποιούσαν την προδοσία και τα ψέματα των ηγετών του SPD έδωσε τη σκυτόλη στην ένοπλη εξέγερση. Τα στελέχη του KPD συνειδητοποιούσαν ότι η ένοπλη εξέγερση δεν ήταν ακόμη ώριμη. Η απαιτούμενη επαναστατική ενότητα και πειθαρχία δεν ήταν εξασφαλισμένες στις γραμμές των βερολινέζων εργατών. Επιπλέον, το εξεγερμένο Βερολίνο θα έμενε απομονωμένο από την υπόλοιπη Γερμανία και η συντριβή θα ήταν μοιραία. Το KPD, όμως, δεν είχε ακόμη την καθοριστική επιρροή στις εργατικές μάζες, για να ουγκρατήσει την οργή και το μίσος των εργατών και να αποφεύχθει η πρώωρη ένοπλη σύγκρουση και ήταν, όπως κατόρθωσαν οι μπολσεβίκοι στην Πετρούπολη τον Ιούλι του 1917. Οι Σπαρτακιστές θα σφράγιζαν την πρώτη τους εμφάνιση στον επαναστατικό στύρο με το αίμα των ηγετών τους. Γνώριζαν, όμως, ότι μόνο με αυτό τον τρόπο θα έσμιγαν οι τύχες του προλεταριάτου με αυτές ενός μεγάλου, μαζικού, επαναστατικού κόμματος.

Κατά την έκρηκη της επανάστασης στη Γερμανία, η εργατική τάξη στέρευταν την ηγεσία της στην πρώτη στάση της στην προσωρινή κυβερνητική επιρροή της Α' Παιγκόσμιο Πόλεμο τους συσιαλδημοκράτες. Στο μέλλον έπρεπε να εκδικηθούν για την ήττα της Γερμανίας τον Χίτλερ στο πραξικόπεμπτο το 1923. Αρκετά στελέχη των μετέπειτα ναζί ήταν πειθαρχούς των Σπαρτακιστών.

Στις 12 Γενάρη, οι ορδές των Φράικορπς έμπαιναν στο Βερολίνο, κάτω από τις εντολές του σοσιαλδημοκράτη Νόσκε και τις ευλογίες του σοσιαλδημοκράτη Εμπερτ. Οι Σπαρτακιστές αντιστάθηκαν θαρραλέα, αλλά ήττημένη. Το απόγευμα της 15ης Γενάρη η Ρόζα και ο Καρλ θα συλλαμβάνονταν και θα

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Επειδή η επιστημονική ομάδα της στήλης σήκωσε τα χέρια, μπορεί κανείς να μας ενημερώσει τι μπορεί να ήδει τις φωτοβολίδες (τι «να κάνει σινιάλο», ρε;) ο έγκλειστος χρυσαύγουλος; Η ειδηση για όσους δεν την ξέρουν: «Από την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία σχηματίστηκε δικογραφία αυτόφωρης διαδικασίας σε βάρος δύο συγγενικών προσώπων απόμου που κρατείται στην Αντιτρομοκρατική για την υπόθεση της Χρυσής Αυγής και αναμένεται να μεταχθεί στις φυλακές Κορυδαλλού, γιατί κατά τη διάρκεια επισκεπτηρίου, σε σάκο ιματισμού που προόριζαν για τον κρατούμενο, μετά από έρευνα βρέθηκαν και κατασέθηκαν δύο φωτοβολίδες. Πρόκειται για τους γονείς του Ιωάννη Καζαντζόγλου οι οποίοι συνελήφθησαν».

«Καιάδας»: «Θυμάμαι τον παππού μου που τη δεκαετία του '60 έστελνε τη μητέρα μου να αγοράσει τον Ρίζοσπάστη και να τον κρύψουν να μην τη δουν». Νίκος Σαραντάκος: «Δεδομένου ότι ο κύριος Γερμενής γεννήθηκε το 1977, πολύ δύσκολα θα μπορούσε να δυμάται πράγματα που έγιναν δέκα και βάλε χρόνια πριν γεννηθεί! Άλλα... πού την έστελνε αλήθεια τη μητέρα του ο πατέρας του να αγοράσει Ρίζοσπάστη στη δεκαετία του 1960; Στην... Τασκένδη; Ο Ρίζοσπάστης, ως γνωστόν, ήταν απαγορευμένος από το 1947 ως το 1974!».

Άλλο Ρουάκι και άλλο Ρουπακιάς [Ρουάκι κι ass].

Κάρτα διαχυτήν όσοι προνομιούχοι δάσκαλοι και καθηγητές απέμειναν στα κάτεργα της γνώσης! Το «βιβλίο παρουσίας πρωτοποιού» είναι πια πραγματικότητα, με ρύθμιση που κατατέθηκε στη Βουλή. Θα καταγράφονται πλέον το ωράριο εργασίας δασκάλων και καθηγητών (ώρα άφιξης και ώρα αναχώρησης), τα ονόματα των εκπαιδευτικών που απουσιάζουν από τα καθήκοντά τους και ο λόγος της απουσίας. Είναι μια νίκη του κοινωνικού αυτοματισμού και όλων εκείνων των εδελουσίων κρετίνων που μουρμούριζαν στις φάμπρικες κι αναρωτιόνταν «έτσι πρέπει να γίνει, εμείς μαλάκες είμαστε;».

«Έγραψε» πάλι ο παροπλισμένος πλην εισέτι βρυχώμενος γίγας της πολιτικής [κι ας του τα «έστρωσε» μια χαρά ο Κατρούγκαλος νωρίτερα]. «Ο Συρίζα δημιούργησε τη δεωρία περί δύο άκρων», «τα στελέχη του βγήκαν από το μπλοκ του και αποφάσισαν να κάψουν τους απεργοσπάστες» (σ.σ. στη Marfin), «παντελώς ανεπάγγελτος ο Τσίπρας, η μόνη του δραστηριότητα είναι ότι καταλάμβανε το σχολείο του κάθε τόσο και το έκλεινε», μερικοί από τους αδάμαντες που διένειμε ο σοσιαλιστής Βεναέν και Αθηνών.

«Το 1492 οι αυτόχθονες ανακάλυψαν ότι ήταν Ινδιάνοι, ανακάλυψαν ότι ζούσαν στην Αμερική, ανακάλυψαν ότι ήταν γυμνοί, ανακάλυψαν ότι υπήρχε αμαρτία, ανακάλυψαν ότι όφειλαν υπακοή σε ένα βασιλιά και μια βασιλίσσα ενός άλλου κόσμου και σε έναν δεός άλλου ουρανού κι ότι εκείνος ο δεός είχε επινόησε την ενοχή και τα ρούχα και διέταζε να καεί ζωντανός όποις λάτρευε τον ήλιο, το φεγγάρι, τη γη και τη βροχή που την ποτίζει» (Eduardo Galeano).

Βρε δεν πά' να φωφίσετε που θα σας βοηθήσουμε κιόλας! Αυτός δα έπρεπε να είναι ο [ειλικρινής] τίτλος στην είδηση για τον ορειβάτη που παρέμενε αιβογήθης στον Ολυμπο. Σοβαρά τραυματισμένος, έμεινε να περιμένει επί ώρες μέχρι οι αρμόδιοι κρατικοί φορείς να αποφασίσουν ποια υπηρεσία θα αναλάβει το κόστος της μεταφοράς του!

Ass-φαλάρος η ειδηση της εβδομάδας ήταν η «Ελιά» των 58 της κεντροαριστεράς [το καλό κερασάκι της νέας άγευστης τούρτας αναζητήστε το στο διαδίκτυο, πληκτρολογώντας τις λέξεις «είμαι κεντροαριστερός»]. Πλούσιος ο μπαξές από γυρολόγους, οπορτούνες, απίδανους και πιδανούς τύπους [ποια ζώη ρε;], ανάμεσά τους κι εκείνος ο Δημήτρης της επαρχίας που [γράψαμε λεπτομέρως σε προηγούμενο Κοντρόφυλο] έλεγε στα εμβρόντητα Κοκκινοσκουφίτσεια αυτάκια: «Ακουσα το σύνδημα "ψωμί, παιδεία, ελευθερία - η χούντα δεν τελείωσε το '73". Οταν αριγής πορεία εκπαιδευτικών φωνάζει αυτό το σύνδημα, είμαστε για κλάματα και δεν έχουμε πολλές ελπίδες».

Η σήλη δα στείλει ανδοστήλη και την αμέριστη συμπαράστασή της στον Πλούταρχο [ποιοι «βίοι παράλληλοι» ρε;] ή Κακοσαί ούπως λέγεται πραγματικά. Πρώτα η κατάσχεση [κατ' ass χέσει] του σκάφους και τώρα αυτό! «Πέραν των άλλων, δεν έκοψε δεκατέσσερις αποδείξεις για συναυλίες που πραγματοποίησε την περίοδο 2002-2010», δημοσιοποίησε στον Τύπο. Χαμένα πήγαν τα μαδάματα των διδασκάλων - αφιλοκερδών καλλιτεχνών... Κι επειδή η Κοκκινοσκουφίτσα είναι ψυλλιασμένη [ήταν με κάτι σκυλιά τις προάλλες και κόλλησε ψύλλους] ότι η διωξη είναι και πολιτική, περιμένει να δει αν διγίνει το ίδιο με κάποιους ακόμη. Για να επανέλθει δριμύτερη και από άμβωνος να κατακεραυνώσει τους αρχιερείς των σκοπιμοτήτων.

Κοκκινοσκουφίτσα



ΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 3η δίκη

76η συνεδρίαση Δευτέρα 14.10.13

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με την καθιερώμένη ανάγνωση του απουσιολόγου από την πρόεδρο του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη, διακόπτηκε λόγω της απουσίας και των δύο διορισμένων συνηγόρων κατηγορουμένου, και επαναλήφθηκε με την προσέλευση της μιας συνηγόρου. Στο μεταξύ, για κάμποση ώρα η πρόεδρος βρέθηκε «εκτός εαυτού» και άρχισε να απειλεί συνηγόρους και κατηγορούμενους, παρά τις προσπάθειες του εισαγγελέα Σ. Μπάργια να ηρεμήσει τα πρόγματα. Η αικαριά και αποφασιστική αντίδραση μελών της ΣΠΦ και του συνηγόρου υπεράσπισης Σ. Φυτράκη, σε συνδυασμό με τις συνανειτικές κινήσεις του εισαγγελέα, υποχρέωσαν τελικά την πρόεδρο να σταματήσει τις απειλές της.

Ο Μ. Νικολόπουλος, απευθυνόμενος στην πρόεδρο, της είπε: κόψτε τα προσήματα και τις συνεδριάσεις και ανακονώστε τις ειλημμένες καταδικαστικές αποφάσεις σας, ενώ ο Σ. Φυτράκης επανέλαβε για μια ακόμη φορά ότι πηγή όλων των προβλημάτων είναι το γεγονός ότι ο εντολέας του και οι άλλοι κατηγορούμενοι παραπέμπονται συνέχεια με το ίδιο κατηγορητήριο. Δεν μπορούμε να ερχόμαστε εδώ κάθε μέρα, είμαστε ελευθεροπαγγελμάτες και πρέπει και εμείς να ζήσουμε, τώνισε.

Η πρόεδρος θα πρέπει να καταλάβει ότι όσο «αστράφτει και βροντάει» εκτίθεται. Μετά το «καλμάρισμά» της, συνεχίστηκε η ρουτινιέρη συνεδρίαση με την ανάγνωση εγγράφων, που αναφέρονται σε πολύμερες ανούσιες έρευνες, τα οποία συντάχθηκαν για να υπηρετήσουν επικοινωνιακά παιχνίδια.

Η έρευνα στο σπίτι της οδού Ελλησπόντου στην Ν. Ιωνία Βόλου, όπου συνελήφθησαν μέλη της ΣΠΦ, διήρκησε από τις 14 μέχρι τις 23 Μάρτη του 2011, δηλαδή εννιά μέρες! Αυτό προφανώς έγινε προκειμένου τα παπαγαλάκια της Αντιτρομοκρατικής στα Μέσα Μαζικής Παραπληρόφρορης να κάνουν το επικοινωνιακό τους παιχνίδι για τα «σοβαρά ευρήματα» που βρέθηκαν στην κατοχή των μελών της ΣΠΦ. Τώρα που διαβάστηκε η έκθεση έρευνας, έγινε φανερή η στόχευση που ήταν μόνο η δημιουργία εντυπώσεων και η στήριξη ενός πολύ φωτωχού και χτισμένου στην άμμο κατηγορητήριου.

Στη συνέχεια, διαβάστηκαν οι εκθέσεις έρευνας στο σπίτι του Κ. Παπαδόπουλου, στο αυτοκίνητο του πατέρα του, στο αυτοκίνητο του κατηγορούμενου Γ. Πολύδωρου, στο σπίτι του πατέρα των αδελφών Γιώργου και Μιχάλη Νικολόπουλου και στο αυτοκίνητο της κατηγορούμενης Ολγας Οικονομίδου. Σύμφωνα με τις τρεις τελευταίες εκθέσεις, «ουδέν αξιόλογο ανευρέθη». Θα συμπληρώσουμε, ότι βάσει και των άλλων εκθέσεων ελάχιστα αξιοποιήσιμα πράγματα βρέθηκαν. Πέραν αυτού, οι εκθέσεις έρευνας είναι εντελώς αναξιόπιστες και περιγράφουν την «προγματικότητα» της Αντιτρομοκρατικής, που επιδιώκει να εξοντώσει τους πληθυντικούς αντιπάλους του συστήματος.

Ο Κ. Παπαδόπουλος, μετά την ανάγνωση της έκθεσης έρευνας στο σπίτι που έμενε, έκανε μια δήλωση. Καταρχάς, είπε, όσον αφορά τα περιβόλητα ευρήματα που περιγράφονται στην έκθεση αυτή, θα τοποθετώ τόσο εγώ όσο και ο συνηγόρος μου. Ομως δεν μπορώ να μην αναφερθώ στον τρόπο που έγινε το έφοδος στο σπίτι μου από τη ΕΚΑΜ. Οταν έγινε το ντου στο σπίτι μου, ήμουνα με την κοπελιά μου. Παραβίασαν την πόρτα του διαμερίσματος και

όταν μπήκαν στο σπίτι με σημάδευσαν με όπλο κολλημένο στο μέτωπό μου. Πριν μπουν στο σπίτι, τα ΕΚΑΜ σημάδευσαν δύο γυναίκες, εκ των οποίων η μία ήταν υπερήλικη, προκαλώντας τους μενούδικης προτίτηρης γιατί η κοπελιά μου είναι ανηψιά τους.

Με την περιγραφή αυτή του Κ. Παπαδόπουλου αναδείχτηκε το μεγάλο ζήτημα του πώς φτιάχνονται τα έγγραφα που εισάγονται στις δικογραφίες από την Αντιτρομοκρατική ή τα Αστυνομικά Τμήματα. Επ' αυτού θα μπορούσαμε να πούμε πολλά, το αφήνουμε όμως για άλλη φορά. Μόνο λήγεις λέξεις. Το 1996 έγινε στο αστικό κ

Θεσμολάγνος αντιφασισμός

Ενα αποκρουστικό σκηνικό υποδούλωσης του αντιφασιστικού ογώνα στην αστική δημογαγία στήθηκε για να υποδεχτεί τους διαδηλωτές που συγκεντρώθηκαν το περασμένο Σάββατο στην πλατεία ΗΣΑΠ στο Νέο Ήράκλειο, προκειμένου να συμμετάσχουν στην πορεία με σύνθημα να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής. Διοργανώτες ήταν οι «φορείς, σωματεία, οργανώσεις, συλλογικότητες βορείων προαστίων». Στο κάλεσμα της αφίσας για την πορεία απουσίαζε η οποιαδήποτε σύνδεση φασισμού και καπιταλισμού (κεντρικό σύνθημα: «όλοι μαζί ενάντια σε τρόικα, κυβέρνηση, μνημόνια και ρατσισμό»), ενώ ανάμεσα στους εκπροσώπους τοπικών κομματικών οργανώσεων, μεταναστών κτλ., «αντιφασιστικούς» χαιρετισμούς κλήθηκαν και απήρθηναν ο δήμαρχος Νέου Ήρακλειου, ο αντιδήμαρχος Νέας Ιωνίας, καθώς και βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Σε ανακίνωση, μάλιστα, της ΚΕΕΡΦΑ εκφράζεται και ικανοποίηση από τη μεγάλη επιτυχία, μετά την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου να κλείσουν τα γρα-

φεία της Χρυσής Αυγής στην περιοχή, η οποία θα πρέπει να τύχει της κατάλληλης ...«αξιοποίησης από το αντιφασιστικό κίνημα».

Μετά το άσθιο θέαμα από το συναγελασμό δυνάμεων της λεγόμενης «εξακονιοβουλευτικής αριστεράς» με εκπροσώπους της αστικής πολιτικής, ακολούθησε δεύτερο περιστατικό που επιβεβαίωσε τη νομιμόφρονα στάση των διοργανωτών. Η πορεία κατευθύνθηκε προς τα γραφεία της Χρυσής Αυγής και σταμάτησε λίγα μέτρα μακριά από τις κλούβες των μπάτσων, που είχαν κλείσει το δρόμο. Εκείνη την ώρα αρκετοί νέοι που επιθυμούσαν μια στοχειώδη έσω άρση της απαγόρευσης άρχισαν να φωνάζουν «μπάτσοι, γυρουνία, δολοφόνοι», για να εισπράξουν άμεσα την απάντηση από τη ντουντούκα: «Να μην πέσουμε στην προβοκάτσια!» Η μεγαλοφυής αυτή κραυγή σήμανε και την άμεση μεταβολή και επιστροφή της πορείας στην πλατεία.

Η θεσμολαγνεία και η εκλογολαγνεία, τα διαπιστευτήρια νομιμοφρούσύνης και η υποταγή στην αστική εξουσία δεν

μπορούν παρά ν' αποτελούν πρόκληση για το αντιφασιστικό κίνημα, που χρειάζεται σήμερα να χαράξει τη δική του διαχωριστική γραμμή απέναντι στην κάλπη της ρητορικής του αστικού αντιφασισμού. Ένας

αντιφασιστικός χωρίς θεσμικές ομπρέλες και αστικά καπέλα, αλλά με ταξική συνειδηση και πολιτική οργάνωση για έναν αποτελεσματικό ογώνα κόντρα στο σύστημα που γεννά το φασισμό, τον καπιταλισμό.

Η Μηχανή Αμλετ, ανανεωμένη, επιστρέψει για έντεκα τελευταίες παραστάσεις

Μετά από δύο κύκλους παραστάσεων και μια μικρή περιοδεία, η «Μηχανή Αμλετ» του Χάινερ Μίλερ, ανανεωμένη, επέστρεψε στη βάση της για ένα τρίτο κύκλο έντεκα παραστάσεων, από τις 5 Οκτώβρη μέχρι τις 10 Νοέμβρη.

Στο νεοκλασικό της «Κόντρας»

Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών

Ώρα έναρξης 8:30 – Είσοδος ελεύθερη

Λόγω του περιορισμένου αριθμού θέσεων παρακαλούμε να κάνετε κράτηση στο τηλέφωνο 6973930419.

Σάββατο 19 – Κυριακή 20 Οκτώβρη

Σάββατο 26 – Κυριακή 27 Οκτώβρη

Κυριακή 3 Νοέμβρη

Σάββατο 9 – Κυριακή 10 Νοέμβρη

Δείτε το trailer: <http://youtu.be/OOwgZmiZlb8>

Περισσότερες πληροφορίες στο www.anoikeiosi.gr.

Εκπαιδευτικοί είλωτες

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10
2/10/2013.**

Ετσι, ο «νομοταγής» Αρβανιτόπουλος εφήρυε μια επιπλέον φάμπτηρια, για να εξασφαλίσει το σάμπτω σχεδόν, αναλώσιμο εκπαιδευτικό δυναμικό για τα σχολεία.

Κάνοντας χρήση της Κοινής Υπουργικής Απόδασης με αριθ. 3.24641/Οικ.3.1574 (ΦΕΚ 2091/27 Αυγούστου 2013), με τίτλο «Προώθηση της απαρχόλησης μέσω προγραμάτων κοινωφελούς χαρακτήρα», στις 11 του περασμένου Σεπτέμβρη απηύθυνε ανοιχτή πρόσκληση για την υποβολή προτάσεων, για την πρόσληψη «ανέργων συγκεκριμένων ειδικοτήτων που δύνανται να απασχοληθούν σε σχολικές μονάδες Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (Δημοτικά-Γυμνάσια- Λύκεια), σε Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (ΣΜΕΑΕ), καθώς και σε Κέντρα Διάγνωσης Διαφοροδιάγνωσης και Υποστήριξης (ΚΕΔΔΥ) και στους Φορείς Επίβλεψης».

Σύμφωνα με την πρόσκληση «οι ειδικότητες που δύνανται να απασχοληθούν στις ανωτέρω μονάδες είναι ενδεικτικά οι ακόλουθες: Νηπιαγωγοί (πρωτοβάθμια εκπαίδευση). Ψυχολόγοι (Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ΣΜΕΑΕ και ΚΕΔΔΥ). Κοινωνικής Εργασίας – Κοινωνικοί Λειτουργοί (Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ΣΜΕΑΕ και ΚΕΔΔΥ). Επιστάτες (Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ΣΜΕΑΕ) Λογοθεραπευτές (ΣΜΕΑΕ και ΚΕΔΔΥ) Φυσιοθεραπευτές (ΣΜΕΑΕ). Σχολικοί νοσηλευτές (ΣΜΕΑΕ).

Ειδικοί Βοηθητικοί Προσωπικό (ΣΜΕΑΕ). Οδηγοί σχολικών λεωφορείων (ΣΜΕΑΕ). Συνοδοί σχολικών λεωφορείων (ΣΜΕΑΕ)».

Η εν λόγω ΚΥΑ ορίζει και η πρόσκληση του υπουργείου Παιδείας επιβεβαιώνει ότι τους πίνακες με τους ανέργους που ευελ-

πιστούν να προσληφθούν καταρτίζει ο ΟΑΕΔ, σύμφωνα με το χρόνο ανεργίας και όλα κοινωνικά κριτήρια και είναι αυτός ο φορέας που κάνει και τη σχετική επιλογή, ώστε στη συνέχεια η πρόσληψη να γίνεται από τους αρμόδιους φορείς επίβλεψης, εν προκειμένω από τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης.

Οι «τυχεροί» που θα επιλεγούν δεν θωρούνται εργαζόμενοι, αλλά σύμφωνα με το πρόγραμμα «ωφελούμενοι». Γ' αυτό και η κυβέρνηση αποφάνεται ότι τους κάνει χάρη κιόλας που ο ΟΑΕΔ θα τους δώσει «αποζημίωση» το εξευτελιστικό ποσό των 427-490 ευρώ μηνιαίων (θα καταβάλλεται μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος!) Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι η πρόσληψη γίνεται για διάστημα 6 μηνών και 15 ημερολογιακών ημερών, ενώ στους «ωφελούμενους» παρέχεται το προνόμιο της «υγειονομικής περιθώληψης», ο χρόνος, όμως, εργασίας τους δε θεωρείται συντάξιμη υπηρεσία. Και για να μη χαλαρώνουν θα απασχολούνται και κατά τη διάρκεια των σχολικών διακοπών των Χριστουγέννων και του Πάσχα, «σύμφωνα με τις κατά περίπτωση ανάγκες των Φορέων Επίβλεψης».

Τι παραπρούμε, λοιπόν, εδώ, όσον αφορά στους εκπαιδευτικούς, που είναι και το αντικείμενο του ειδικού σχολιασμού αυτού του άρθρου;

Πρώτον, ότι επιχειρείται μια άνευ προηγουμένου μπαχαλοποίηση των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο σχολείο. Οτι η ροπή είναι προς την επιβολή καθεστώτων γαλέρας. Εκπαιδευτικοί στον ίδιο χώρο δουλειάς, με το ίδιο αντικείμενο, με τα ίδια παιδαριαγικά και επιστημονικά προσόντα στην εργασία.

Δεύτερον, ότι ανατρέπεται πλήρως η ισχύουσα εκπαιδευτική νομοθεσία, όσον αφορά στις προσλήψεις. Διότι δίνεται το

δικαίωμα σε φορείς (ΟΑΕΔ) εκτός του υπουργείου Παιδείας να προσλαμβάνουν εκπαιδευτικούς (νηπιαγωγούς) για εκπαιδευτικό έργο στο δημόσιο σχολείο!

Τρίτον, ότι κριτήριο γι' αυτούς τους παρανόμους «διορισμούς» στο δημόσιο σχολείο δεν είναι τα παιδαριαγικά και επιστημονικά προσόντα των εκπαιδευτικών ή και η προϋπηρεσία τους στην εκπαιδευση (όπως προβλέπει αικόμη και αυτός ο διαγωνισμός της ντροπής, του ΑΣΕΠ), αλλά κάποια άλλα κριτήρια που βάζει ο ΟΑΕΔ (κοινωνικά, χρόνος ανεργίας, κ.λπ.). Συνεπώς υποβαθμίζεται και υποτιμάται πλήρως ο ρόλος τους ως εκπαιδευτικών.

Τέταρτον, ότι για πολλούς φορά το νηπιαγωγείο γίνεται το όχημα για την άλωση, στη συνέχεια, όλου του δημόσιου σχολείου. Οι εγκέφαλοι του υπουργείου Παιδείας αποδεικνύουν ότι διαχρονικά είναι διαποτισμένοι από την αντιεκπαιδευτική και αντιπαιδαριαγική αντίληψη, που θελεί το νηπιαγωγείο μακριά από τον εκπαιδευτικό κορμό, έρμαιο στα χέρια σχολαρχών και ιδιωτών μπιζνεσμενών κάθε είδους. Από την εποχή των «παιδικών κέντρων» του Ν.1566/1985, της κακόφημης αποκέντρωσης (Νόμοι 2218 και 2240 του 1994), της (ν)τροπολογίας (που ενσωμάτωσε στο Ν.3577/2007 ως άρθρο 32), με την οποία δίνεται το δικαίωμα στους παιδικούς των Δήμων να λειτουργούν τημήματα νηπιαγωγείου, μέχρι σήμερα με τις προσλήψεις «ωφελούμενων» από τον ΟΑΕΔ, αυτή η αέναντι προσπάθεια του υπουργείου Παιδείας και των κυβερνήσεων, να ρίξουν το νηπιαγωγείο βορά στα σαγόνια των επιχειρηματιών-εμπόρων της γνώσης συνεχίζεται, αλλά πάντα ακυρώνται από το μαζικό ξεσηκωμό των νηπιαγωγών και τους αγώνες των εκπαιδευτικών, κόντρα αικόμη και π

Ολυμπιακός: ομάδα του Πειραιά ή ομάδα των εφοπλιστών;

Σε προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στην υιοθέτηση του No Politica από τους οργανωμένους οπαδούς του Ολυμπιακού, κατ' απαίτηση του προεδρού της ερυθρόλευκης ΠΑΕ Βαγγέλη Μαρινάκη. Η εφαρμογή του No Politica σημαίνει να μην μπαίνουν πανό με πολιτικά συνθήματα στο γήπεδο, να μην υπάρχουν αντιπαλότητες και πολιτικές και κοινωνικές διαμάχες μεταξύ των οπαδών του Ολυμπιακού και να επικρατεί η όποιψη ότι «η ομάδα είναι πάνω απ' όλα». Οπως χαρακτηριστικά ανέφερε η ανακοίνωση του μεγαλύτερου συνδέσμου των ερυθρόλευκων οπαδών, του Porto Leone, «η ΘΥΡΑ 7 που μάθαμε, αγαπήσαμε και μεγαλώσαμε ήταν ένας τόπος όπου δεξιοί και αριστεροί, εργάτες και αφεντικά γινόταν ένα. Όλα τα άλλα δεν είχαν σημασία... και έτσι πρέπει να είναι στο γήπεδο. Πρέπει να υπάρχει ενότητα, γιατί αυτή είναι η κινητήρια δύναμη της κερκίδας μας». Το αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι στους κόλπους των οργανωμένων οπαδών του Ολυμπιακού να κυριαρχούν οι φασίστες και οι νεοναζί, οι οποίοι προβάλλονται την ελληνική σημαία, πανό για τα Ιμια, τον ήλιο της Βεργίνας (με το πρόσχημα ότι είναι εθνικά και όχι πολιτικά σύμβολα), χύνουν το ρατσιστικό τους δηλητήριο.

Η προσπάθεια να εφαρμοστεί το No Politica, ξεκίνησε από την εποχή του Κόκκαλη και κορυφώθηκε επί προεδρίας Μαρινάκη, τον οποίο διάφορα δημοσιεύματα φέρουν να έχει στενούς δεσμούς με τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Το αποτέλεσμα ήταν να φέρει τους ερυθρόλευκους οπαδούς σε αντιπαράθεση με τους οπαδούς όλων των άλλων ομάδων, αφού οι εξέδρες του Καραϊσκάκη ήταν οι μοναδικές στην Ελλάδα που δεν σηκώθηκε πανό καταδίκης της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από τη νεοναζιστική συμμορία. Το γεγονός αυτό έδειξε ξεκάθαρα ποιοι κυριαρχούν στην ερυθρόλευκη εξέδρα και πού οδήγησε η κυριαρχία του No Politica.

Εκτός όμως από αυτές τις αρνητικές διαπιστώσεις, που δεν τιμούν την ομάδα και τον κόρμο του Ολυμπιακού, η προκλητική στάση της ηγεσίας των οργανωμένων οπαδών κέντρισε τα αντανακλαστικά μια ομάδας οπαδών του Ολυμπιακού, των ερυθρόλευκων καλλιτεχνών και επιστημόνων, που κατάλαβαν ότι με την αδιαφορία τους και την ανοχή τους έδωσαν τη δυνατότητα στους καπιταλιστές-προέδρους της

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ομάδας
τους να
μετατρέ-

ψουν τον κόσμο του Ολυμπιακού σε ιδιωτικό στρατό για να πρωθυβούν τα επιχειρηματικά τους σχέδια. Με ανακοίνωσή τους, οι ερυθρόλευκοι καλλιτέχνες και επιστημόνες αποφάσισαν να παρέμβουν και να προσπαθήσουν να αλλάξουν το status quo στις εξέδρες του Καραϊσκάκη.

Παραθέτουμε ολόκληρη την ανακοίνωση των EKE, η οποία εκτός από το θέμα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα αναφέρεται σε ιστορικά γεγονότα που αναδεικνύουν ένα διαφορετικό Ολυμπιακό και μια εντελώς αντίθετη στάση των οπαδών του, σε σχέση μ' αυτή που έχει κυριαρχήσει σήμερα.

«Οι Ερυθρόλευκοι Καλλιτέχνες, Επιστήμονες (EKE) οι οποίοι και αποτελούν συνεχιστές με διαφορετικό όνομα της δραστηριότητας των γνωστών, κυρίως από τη συγγραφή των τριών βιβλίων τους, Θρησκευόμενων Κόκκινων Επιστημόνων αποφάσισαν ομοφώνως:

Να παρέμβουν με ποικίλες μορφές έτσι ώστε να αναχαιτιστεί η προσπάθεια διάβρωσης των φιλάθλων μας από την φασιστική ρατσιστική ιδεολογία και η ανοχή σε αυτήν.

Δυστυχώς αυτή επιβεβαιώθηκε από την, σε αντίθεση με τους οργανωμένους οπαδούς όλων των άλλων ομάδων, μη καταγγελία των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα στο όνομα δήθεν της μη εμπλοκής με την πολιτική. Εν προκειμένω αυτή η «αποχή» συνιστά σαφέστατη πολιτική πράξη, σηματοδοτεί μια αποχή-συνενοχή. Οι EKE

– Σεβόμενοι την ίδια τη πολυφυλετική σύνθεση των ομάδων μας στα διάφορα αθλήματα, άλλα και τους διεθνείς αντιρατσιστικούς κανονισμούς,

– Τιμώντας την παράδοση του Νίκου Γόδα, του Ανδρέα Μουράτη, του Γιώργου Δαρίβα και τόσων άλλων ογωνιστών, φιλάθλων και αθλητών του Ολυμπιακού μας, κατά του φασισμού και των συνεργατών του,

– Τιμώντας την στάση κατά της χούντας του Ρομαίν Αργυρούδη και τόσων άλλων,

– Τιμώντας την μαζική αντίδραση του λαού του Ολυμπιακού στα κελεύσματα της χούντας για αποπομπή του Μπουόκι,

– Και κυρίως τιμώντας την παράδοση της συντριπτικής πλειοψηφίας των φιλάθλων

μας,
σε συνεργασία με
όλους τους φορείς του
Ολυμπιακού που είναι
πρόθυμοι να συμπλεύσουν
μαζί μας, δρλώνουμε με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο ότι όπως αντιταχθήκαμε και θα συνεχίσουμε να το πράττουμε, στην οπαδική βίᾳ, θα αντιταχθούμε στην μετατροπή της πλέον λαοφιλούς ομάδας της πατριδίας μας, του αγαπημένου μας Ολυμπιακού, σε χώρο επώσασης του φασιστικού-ρατσιστικού φιδιού

Αμεσα θα ανακοινώσουμε την ανάληψη συγκεκριμένων πολύμορφων πρωτοβουλιών σε αυτήν την κατεύθυνση».

Σχολιάζοντας την ανακοίνωση των EKE, το πρώτο που μπορούμε να πούμε είναι ότι είναι μια θετικά διαφορετική φωνή στην κυριαρχία του No Politica, που έχουν επιβάλλει οι διοικήσεις και έχουν υιοθετήσει οι ερυθρόλευκοι οπαδοί. Μια φωνή που προσπαθεί να κεντρίσει τα αντανακλαστικά της πλειοψηφίας του κόσμου του Ολυμπιακού και να τον βγάλει από το «λήθαργο» που βρίσκεται όλα αυτά τα χρόνια που η ομάδα του κυριαρχεί στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο και σαρώνει τους τίτλους. Μια φωνή που προσπαθεί να κεντρίσει το ενδιαφέρον των νεοτέρων οπαδών του Ολυμπιακού να ψάξουν και να διαβάσουν για το παρελθόν της ομάδας τους, για τις εποχές που οι ερυθρόλευκοι παίχτες και οπαδοί έδιναν αγώνες ενάντια στα σχέδια της αστικής τάξης και τις δικτατορίες.

Εκτός όμως από αυτά τα θετικά, είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε και καλοπροαίρετη κριτική. Αυτό που πρέπει να τονιστεί είναι ότι στην ανακοίνωση δεν υπάρχει καμία αναφορά στη διοίκηση της ερυθρόλευκης ΠΑΕ, που αποδειγμένα έχει σοβαρές ευθύνες για την επικράτηση των νεοναζί στις τάξεις των ερυθρόλευκων οπαδών. Είναι αποδεκτό ότι όταν μια ομάδα κυριαρχεί και βρίσκεται στην κυριφή, η πλειοψηφία των οπαδών αποδέχεται και στηρίζει τη διοίκηση και τις επιλογές της, εντός και εκτός αγωνιστικών χώρων. Ισως αυτό να έχουν λάβει υπόψη τους οι συντάκτες της ανακοίνωσης και προκειμένου να μην αποκοπούν από τη μεγάλη μάζα των ερυθρόλευκων οπαδών, που στηρίζουν το Μαρινάκη,

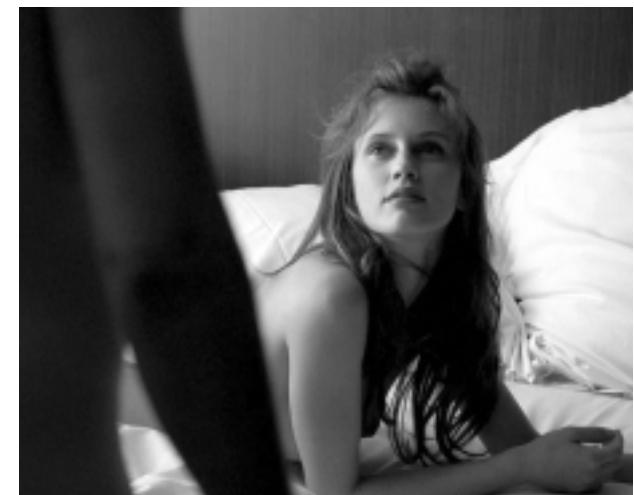
έχει την ομάδα στην κορυφή, αποφεύγουν ν' ανοίξουν μέτωπο μαζί του. Ισως να μη θέλουν σε αυτή τη φάση να ανοίξουν μέτωπο με τη διοίκηση, γιατί κάπι τέτοιο θα δυσκόλευε τις κινήσεις τους και δε θα μπορούσαν να βρουν φορείς του Ολυμπιακού να συμπλεύσουν μαζί τους.

Ανεξάρτητα από τις εκτιμήσεις των EKE, η όποιψη της στήλης είναι ότι με τον Μαρινάκη στο απυρόβλητο, είναι πολύ πίσω και από τις παραδόσεις της ομάδας τους, τις οποίες επικαλούνται, και από τις αναγκαιότητες του σήμερα. Οταν επικαλείσαι το παραδειγμα του Νίκου Γόδα, του Ανδρέα Μουράτη, του Γιώργου Δαρίβα, είσαι ανακόλουθος όταν επιλέγεις να μη μιλήσεις για τη στάση της ερυθρόλευκης διοίκησης, όταν επί της ουσίας δεν παίρνεις θέση απέναντι σε αυτόν που ευθύνεται και έχει επιβάλει το No Politica. Επιπλέον, όταν ξεκινάς μια προσπάθεια να ξεκαθαρίσεις το χώρο σου από τις φασιστικές συμμορίες, είσαι υποχρεωμένος να διακόψεις κάθε «δεσμό» με αυτές και να μην αφήνεις τη δυνατότητα να συντηρείται η απόψη «η ομάδα πάνω απ' όλα».

Μπορούμε να καταλάβουμε το γεγονός ότι οι EKE δεν δείχνουν να έχουν ιδιαίτερους δεσμούς με τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας τους και οι δυνατότητες που έχουν για τα τους επιτηρέασουν είναι λίγες, όμως αυτός δεν είναι λόγος να στρογγυλεύουν την απόψή τους. Αντίθετα, πρέπει να βρουν και να προτείνουν τρόπους και δράσεις που θα επιτρέψουν στη μεγάλη μάζα των οπαδών του Ολυμπιακού να πάρει σαφή θέση. Και με τη συμμετοχή της στις πρωτοβουλίες για να μη γίνουν οι εξέδρες του Καραϊσκάκη χώρος επώασης του φασιστικού-ρατσιστικού φιδιού και των νεοναζιστικών συμμοριών, να αποδείξει ότι ο Ολυμπιακός είναι ομάδα της φτωχολογίας και του Πειραιά και όχι ομάδα των καπιταλιστών και των εφοπλιστών.

Κοσ Πάπιας
papias@eksegersi.gr

KONTRA



Οταν το μάθουν οι γονείς της και επισκεφτεί ψυχαναλυτή, θα εκμυστηρευτεί πως όταν ερχόταν σ' επαφή με πελάτες δεν οισθανόταν απολύτως τίποτα.

Καταρχήν, ο Οζόν αποφεύγει να δώσει εύκολες απαντήσεις σε ένα δ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Πώληση της εργατικής δύναμης: μια... στυμένη φάση

Κάτω τα βρωμερά σας χέρια από τον αγωνιζόμενο λαό στις Σκουριές

Ο κοινοβουλευτικός φασισμός παραμένει (και σε εποχή καραλιτότητας εξαπλασιάζει το κόστος της παρέλασης –χορηγός η MOTOROIL– αλά χούντα και Μεταξά) στη Θεσ/νίκη

Εργοδοτική βία: 40χρονος εργάτης καταπλακώθηκε από κλαρκ

Για δες που η Χρυσή Αυγή πάει να βγει... χρηστή Αυγή

Και τώρα αντί για γάλα/ νερό απ' την τσουκάλα/ σκέτο ρουφάρω μόνο/ και πόσο το πληρώνω;/ Τα εκατό δραμάκια/ πέντε σωστά φραγκάκια/ και παραπάνω κάπι/ και λέω και σπολάτη;/ Και τεμενά του κάνω/ κι όλο τον καλοπιάνω/ μη λάχει και θυμάσει/ και γάλα δε μου δώσει./ Ελα λοιπόν και ζήσε/ κι αν έχεις και φαμιλιά/ τότε στη σούβλα ψήσε/ λαγούς με πετραχελια/ και τράγε νύχτα μέρα/ καρβουρνιστόν αέρα/ κι αν εκ λοιμού πεθάνεις/ μαράζ μην το βάνης/ μονάχα φιλοσόφα/ κι από την πείνα ψόφα/ και μ' όλη την ακριβεία αυτή/ ο πλούσιος σήμερα πλουτει!/ Γλεντά και ξεφαντώνει/ και δυστυχία δεν νοιώνει/ μα δεν μπορώ να νοιώσω/ πάως τα κερδίζουν τα ψιλά/ και κάνουν λούσα τόσο;/ Κι εγώ νυχθημέρον δουλιά/ μασώ ξερό ψωμί κι ελιά/ σχισμένα ρουχά βάζω/ και πέρα δεν τα βγάζω. (Γεώργιος Δάκιας – από το βιβλίο του Ε. Αυδίκου «Η ταυτότητα της περιφέρειας στο μεσοπόλεμο – Το παράδειγμα της Ηπείρου», 1993)

◆ «Η Ευρώπη να μην εγκαταλείψει την Ελλάδα» (Real News, 11-8-13). Γύργκεν Χάμπερμας. Μόνο αυτό.

◆ 100.000 αιτήσεις για 10.000 θέσεις; πώς το λέγον το τραγούδι των UB40, «I'm the one in ten, a statistical reminder of a world that doesn't care» (βέβαια, το συγκρότημα μιλάει για τους μετανάστες).

◆ Θα δειξει εάν το «Μονιφέροτο για την κεντροαριστερά» εξελιχθεί σε μονιχέστο...

◆ Η δεσποσύνη και η... βεσποσύνη (για τους Μ.Γ. και Σ.Γ.) – ω, δαιμόνα του Τύπου.

◆ Μπογιόπουλος: τοιράκι ήταν, τοιράκι μένει.

◆ «Το καλοκαίρι του 2011 κάναμε το λάθος να υποτιμήσουμε τη διαπάλη που διεξάγεται μέσα στο λαό, θεωρώντας εξ ορισμού το αυθόρυμη και προσδευτικό, ανατρεπτικό» (Π. Φαρντζής: «Φταίει ο λαός» - prin.gr, 13-10-13). Σηγά-σηγά ο «έρωτας» προς το ΠΑΣΟΚ πριν από χρόνια, η «κομμουνιστική» επαναθεμελίωση ή όπως αλλιώς, ο «οιλοκληρωτικός καπιταλισμός» και άλλα συναφή «λάθη» οδήγησαν στην αποθέωση του αυθόρυμητου και την απαλλαγή της ηγεσίας της Χ.Α. από τη φυσική της (πολιτικά) δολοφονική δράση.

Λάθος, λοιπόν, ή εγενής αρρώστια, παιδες; Μας θυμίζετε τη διαφορά ανάμεσα στον «Επιτάφιο» του Ρίτσου (που τον έγραψε αντιδρώντας άμεσα στη δολοφονία του Τουύη και τον Κ.Π. Καβάρη που έγραψε το μονα-

δικό «αντιαποικιακό» του ποιήμα τέσσερα χρόνια μετά τη συγκριτική δολοφονία νεαρού Αραβά από τους άγγλους αποικιοκράτες – δεν φέγουμε τον Καβάρη γι' αυτό).

◆ Ξυλοπόδαρο για να στηριχτεί η διαχείριση του καπιταλισμού η εμφάνιση Τσίπρα «ενώπιον των πολιτών» στην εκπομπή του Χατζηνικολάου στο Σταρ (λάου-λάου).

◆ «Για την αναζωογόνηση-ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος» επιγράφεται η ανακοίνωση του Π.Γ. του Περισσού, Ριζοσπάστης, 13-10-13. Μετά, δηλαδή, από τόσες κλιμακώσεις (όρος που ο Περισσός χρησιμοποιεί... απρόσεχτα και κατά κόρον) έφτασε η ώρα της ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος (γιατί; διαλυμένο ήταν;) με σχήμα το... ΠΑΜΕ, φυσικά...

Τελευταίο δείγμα κλιμακώσης το «πρόγραμμα δράσης που προτίνουν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ» στις ΕΛΜΕ (κανονικά έπερπετε να τις ονομάζουν αδυναμίες, όχι δυνάμεις, με βάση τις συνελεύσεις των ΕΛΜΕ στην πρόσφατη απεργία...) – το σχετικό κείμενο του ΠΑΜΕ στο Ριζοσπάστη, 16-10-13. (Με τις τόσες κλιμακώσεις έχουμε μπει σε... κλιμακτήριο, ρε παιδιά).

◆ Ποιος υπογράφει την ανακοίνωση των «Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων της Ευρώπης» στην οποία καταδικάζεται ΚΑΙ ο οπορτουνισμός; ΚΑΙ το ΑΚΕΛ... (Bravo a tutti partiti). ◆ Ακάθεκτη η κεντροαριστερά (με πρώτο σημαιοφόρο το

ΕΘΝΟΣ, 14-10-13) βαδίζει (πού αλλού); προς τις εκλογές.

◆ Ελα, όμως, που κάποιες δυνάμεις του «ελευθεριακού κομμουνισμού» τους... πρόλαβαν δυο μέρες πριν: «Οι δήμοι στο Ελεος της λιτότητας» - Νέα Προποτική, 12-10-13.

◆ Shut down: «στημένη» φάση – στυμένη η αμερικανική εργατική τάξη.

◆ «Καταδίκη του σταλινισμού» (το «άλλο άκρο» που παίζει αυτόν τον καιρό) το νέο βιβλίο της Σ. Τριανταφύλλου – πρέπει να σημειώσουμε εδώ το tίμing με την κυβερνητική πολιτική και την ταυτόχρονη πλεοποτική εμφράνση της Σ.Τ. ... (τίποτε δεν είν' τυχαίο/ στη χαμένη σου ζωή).

◆ Δι-δα-κτι-κό-τα-τη η συνέντευξη του Δ. Δημητρίδη στην Εφ.Συν, 12-13/10/13.

◆ Τη θεωρία των «δύο άκρων» την εξέφρασε πράτος ο Σόμπιτλε σύμφωνα με τον κ. Νίκο Σβέρκο (Εφ.Συν, 12-13/10/13). Λίγο διάβασμα δε θα του έκανε κακό του ανθρώπου, γιατί αλλιώς οι αναγνώστες του ψώνισαν από... σβέρκο.

◆ Βροχοπτώσεις και πτωχοβρώσεις.

◆ Κοινωνία sauce.

◆ Σημειούται πολυσχιδής απράξια.

◆ Ο υπερασπιστής της δημοκρατίας «ανεξάρτητος» βουλευτής Ν. Νικολόπουλος δείχνει τις πολιτικές προτιμήσεις του μέσω ισχυρών... συναισθημάτων.

◆ Ο χρυσαυγίτης Ηλιόπουλος είπε ότι καταδιώκεται για τα πι-

στεύω του: μάλλον εννοούσε το «Πιστεύω» του χουντο-Παπαδόπουλου...

◆ Οχι μόνο politika –rkidia αλλά ούτε καν –rkidia δεν έχουν οι χρυσαυγίτες, εξους και η ονομασία «χρυσά αυγά» - κοτ-κοτ-κοτ-κοτ.

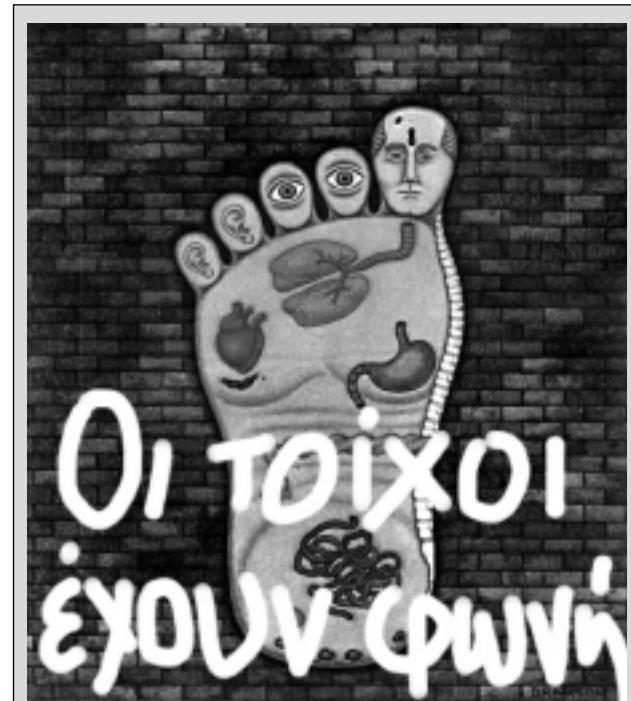
◆ Από σχόλιο του Γραφείου Τύπου του Περισσού (2-10-13, 902.gr): «...Τονίσαμε ότι η αντιμετωπιση δεν είναι μόνο δικαστικό-νομικό ζήτημα. Ο διοισ ο λαός να πρωτοστατήσει για την απομόνωσή της». Άλλα και: «Το ΚΚΕ... επιμένει στην ανάγκη να διερευνηθούν όλες οι υποθέσεις σε βάρος Ελλήνων και μεταναστών εργατών κ. α. αυτού του ναζιστικού μορφώματος». Και ποιος, παρακαλώ, θα «διερευνήσει» αυτές τις «υποθέσεις»; (προσέξτε, όχι επιθέσεις, μαχαιρώματα, δολοφονίες, αλλά «υποθέσεις»), αν όχι η αστική δικαιοσύνη; Ποιος ομνύει «πίστιν εις το πολίτευμα και τους νόμους» από το '74 και πέρα;

◆ Και πούσαι/ στις γωνιές/ μη σταματάς/ και μη διστάζει/ δεν κρύβουν μυστικά/ παγίδες κρύβουν. (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 1070).

◆ Μάλιστα. Για τον κ. Μαχαιρίτσα τι Χίτλερ, τι Στάλιν. Mainstream. Άλλος ένας φραγκάτος υπερασπιστής της «καθαρής» δημοκρατίας.

◆ Αγανάκτησε ο κ. Δ. Τσακνής για την απόλυτη του Ν. Μπογιόπουλο από το Ριζοσπάστη. («Ε, όχι και το Νίκο»). Ποιον; Το γκεσέμι της προβοκατόρικης χυδαιολογίας. Εύγε.

Βασιλής



◆ Να βάλουμε τέλος στα Μνημόνια και το φασισμό – SYRIZA (αρίστα)

Ταμάμ το σύνθημα και το εικαστικό μέρος της αρίστας. Ενας κάδος σκουπιδιών γεμάτος από ντοστέ (τα Μνημόνια) κι έναν αγκυλωτό σταυρό. Οπότε, το ευκόλως εννοούμενο σύνθημα παραλείπεται: Ψηφίστε SYRIZA (για να γλιτώσετε από τα Μνημόνια και φασισμό). Υπερβολές; Για να δούμε. Ασφαλώς, στη λογική του SYRIZA ο κάδος σκουπιδιών δεν ταυτίζεται με την κάλπη, οπότε δεν μπορείς να πεις ότι επιδιώκουν μ' αυτόν τον τρόπο το συγκεκριμένο συνειρμό. Από την άλλη, όμως, τι συμβολίζει ένας κάδος σκουπιδιών; Την καθημερινή ρουτίνα μας. Μια απλή διαδικασία που εκτελούμε μηχανικά, χωρίς καμιά προσπάθεια. Μαζεύουμε τη σακούλα από τον σπιτικό κάδο και την πετάμε στον μεγάλο κάδο της γωνίας. Κάπως έτσι θα πει ο απαλλαγόμενος από Μνημόνια και φασισμό. Γ' αυτό από τη συρίζο-αρίστα απουσιάζει απιδήποτε που θα μπορούσε να συμβολίζει μια αγωνιστική διαδικασία. Οι επαγγελματίες της «επικοινωνίας», που φτιάχνουν αυτές τις αρίστες, ξέρουν από «εξημέρωση του πλήθους». Ξέρουν τι συνειρμοί παράγονται από τέτοιες σημάνσεις και πώς ο πολίτης-παθητικός δέκτης οδηγείται μοιραία στο αναπόφευκτο: ψήφο στο SYRIZA. Άλλωστε, από την αρίστα απουσιάζει ολοσχερώς αυτός που γεννά και τα Μνημόνια και το φασισμό: ο καπιταλισμός. Τυχαίο; Δεν νομίζουμε...

◆ Μόνα θ' αργήσω... Εχουμε πόλεμο – A (σύνθημα με μαύρο σπρέι)

Πέρνα να πάρεις ζακέτα – M (σύνθημα με κόκκινο σπρέι) Το δεύτερο σύνθημα γράφτηκ

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει



Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Τώρα πια το ξέρουμε όλοι.
Κάθε φορά που σηκώνο-
νται οι σημαίες με τις «κόκκι-
νες γραμμές» και το μέγαρο
Μαξίμου γίνεται ταμπούρι
αντίστασης, κάστρο απόρ-
θητο για τους βαρβάρους της
τρόικας, στα υπουργεία ετοι-
μάζουν ήδη τα νέα αντιλαϊκά
μέτρα. Το 'χουμε δει τόσες
φορές το έργο, ώστε από

έγιναν με βάση τα επίσημα
στοιχεία, που είναι και τα μόνα
διαθέσιμα. Θα χρειαστεί, λοι-
πόν, καινούργιο δάνειο, εφόσον
δε θα γίνει «κούρεμα». Άλλα και
«κούρεμα» να γίνει, πάλι θα
χρειαστεί καινούργιο δάνειο
(απλώς θα είναι μικρότερο).

Αυτή είναι η αμειλικτη αλή-
θεια των αριθμών, που ξεσκε-
πάζει τα ωμά ψέματα του

ασφυκτική επιτήρηση. Αυτό
προβλεπόταν από παλιά (με
τη λεγόμενη διαδικασία υπερ-
βολικού ελλείμματος, που επι-
τηρούσε η Κομισιόν) και πλέον
προβλέπονται πιο σκληρές ρή-
τρες επιτήρησης. Θυμίζουμε
πως όλα τα μέτρα των Μνη-
μονίων είναι περασμένα και σε
αποφάσεις του Συμβουλίου της
ΕΕ, στο πλαίσιο της διαδικασί-

ελέγχου από την τρόικα.

Κατόπιν αυτών, μπορούμε
να καταλάβουμε γιατί υψηλή-
καν οι σημαίες με τις «κόκκινες
γραμμές» στο Μαξίμου, γιατί
βγήκαν στα μετεριζια των ερ-
τζιανών υπουργού και βουλευ-
τές φωνάζοντας το «μολών λα-
βέ» της εποχής μας («όχι νέα
μέτρα»). Μπορούμε, όμως, να
καταλάβουμε και γιατί οι πιο

ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ

Σπέκουλα υπέρ
της ανάθεσης

Οπως όλοι θυμόμαστε, η φθινοπωρινή σεζόν ξεκίνη-
σε μ' ένα εγερτήριο σάλπισμα της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ. «Η
εμείς ή αυτοί», διακήρυξε το όργανο, θέτοντας ως κύ-
ριο στόχο «την πτώση της κυβέρνησης υπό το βάρος
της λαϊκής πίεσης». Τα στελέχη της πρώτης γραμμής,
με επικεφαλής τον ίδιο τον Τσίπρα, πήραν σβάρνα κα-
νόλια, εφημερίδες και ραδιόφωνα, εκλαϊκεύοντας την
απόφαση, προεξοφλώντας το ξέσπασμα ισχυρών και
παρατεταμένων αγώνων που θα έριχναν την κυβέρνη-
ση το συντομότερο δυνατό.

Κάτι τέτοιο, βέβαια, δεν έγινε. Ούτε η κυβέρνηση έπε-
σε, ούτε αγώνες με ένταση και διάρκεια ξέσπασαν. Ο
αγώνας των καθηγητών ούτε πυροδότης ευρύτερων
αγώνων έγινε, ούτε δική του εσωτερική δυναμική ανέ-
πτυξε, για λόγους που έχουν επαρκώς εξηγηθεί από
τις αρμόδιες στήλες της «Κ». Όσο για τον αγώνα των
υπό διαθεσιμότητα-απόλυτη διοικητικών υπαλλήλων
στα ΑΕΙ, μολονότι έκλεισε την έκτη εβδομάδα του, με
αποτέλεσμα να παραλύουν τα μεγαλύτερα πανεπι-
στήματα της χώρας, δεν είναι τέτοιος που να μπορεί να
ρίξει την κυβέρνηση (άντε να οδηγήσει στην έξοδο τον
υπουργό Παιδείας).

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αισθάνθηκε, βέβαια, την ανάγκη να κά-
νει κάποια αυτοκριτική για τις εκτιμήσεις του. Τι να πει,
άλλωστε; Οτι έκανε μια αισχρή σπέκουλα, γιατί σε εκεί-
νη τη φάση δεν είχε κάτι καλύτερο για ν' ασκήσει αντί-
πολίτευση; Οτι στην πράξη δεν κούνησε ούτε το μικρό
του δαχτυλάκι για να υπάρξει ανάπτυξη κοινωνικών αγώ-
νων; Με μοναδική ευκολία (και ευλυγιστία) βρήκε άλλα
θέματα αντιπολιτευτικής δημαρχίας. Γιατί εκείνο που
μετράει για τον ΣΥΡΙΖΑ (αλλά και για τη ΝΔ) είναι να ανα-
ζωπυρώνεται συνεχώς ο δικομματικός καιγάς, ώστε
να παρουσιάζεται ως το ύψιστο σημείο της πολιτικής
αντιπαράθεσης.

Έχουμε και άλλη φορά σημειώσει πως, ακόμη κι αν
δεχτούμε ότι ο Τσίπρας αποτελεί τη μετενσάρκωση
του Ανδρέα Παπανδρέου, το 2013 δεν είναι 1980. Άλλω-
στε, και η κυβέρνηση Ράλλη, ο δεύτερη μεταπολιτευ-
τική κυβέρνηση της ΝΔ, εξάντλησε την τετραετία της,
μολονότι είχε απέναντι της ένα εργατικό και λαϊκό κί-
νημα με ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά, πάνω στο οποίο
«σέρφαρε» ο Α. Παπανδρέου βαδίζοντας προς μια
θριαμβευτική εκλογική νίκη με 48%. Ο Τσίπρας δεν εί-
ναι Παπανδρέου, ο ΣΥΡΙΖΑ του 2013 δεν είναι ΠΑΣΟΚ του
1980 και το εργατικό και λαϊκό κίνημα διάγει μέρες πτ-
τοπάθειας.

Δεν τα γνωρίζουν, άραγε, αυτά τα πγετικά στελέχη
του ΣΥΡΙΖΑ, με αποτέλεσμα να εκπονούν λαθημένα σχέ-
δια ανατροπής της κυβέρνησης, τα οποία δεν υλο-
ποιούνται; Υποστηρίζουμε πως τα γνωρίζουν πολύ κα-
λά και ότι η στρατηγική τους δεν προσβλέπει στην ανα-
τροπή της κυβέρνησης, αλλά στην καλλιέργεια μεσ-
σιανικών αντιλίψεων στα εργάζομενα και νεολαίστικα
στρώματα. Περισσότερο και από το Σαμαρά ο ΣΥΡΙΖΑ
δε θέλει την ανατροπή της κυβέρνησης από τους κοι-
νωνικούς αγώνες. Γιατί μετά θα πρέπει να δώσει λογα-
ριασμό σ' αυτούς τους αγώνες, υλοποιώντας τις ψεύ-
τικες υποσχέσεις που δίνει.

Η ρητορική περί ανατροπής της κυβέρνησης από
τους λαϊκούς αγώνες, που από καιρούς εις καιρόν επα-
ναφέρει στην πρώτη γραμμή ο ΣΥΡΙΖΑ, λειτουργεί σαν
μάσκα της τακτικής του «ώριμου φρούτου», η οποία
είναι η πραγματική τακτική αυτού του κόμματος. Σπε-
κουλάροντας μ' αυτό τον τρόπο, ο ΣΥΡΙΖΑ εμπεδώνει
την πττοπάθεια και αποθεώνει την ανάθεση: μόνο μια
κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να σας σώσει και όχι οι αγώ-
νες σας που είναι αναποτελεσματικοί. Αυτό είναι το μή-
νυμα, που δεν λέγεται φυσικά, εξάγεται όμως ως συμ-
φραζόμενο απ' όλη την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ.

Π.Γ.

δράμα (όπως ήταν τα πρώτα ανεβάσματά του) να λει-
τουργεί πλέον ως κωμωδία. Στο τέλος, βέβαια, το γέλιο
παράγωνε απότομα και το δια-
δέχεται το κλάμα.

Πέρα από τις μπούρδες του Σαμαρά, του Βενιζέλου
και των υπουργών τους, πέρα από το «αντάρτικο» των
βουλευτών ΝΔ και ΠΑΣΟΚ (σιγά μη σας φύγει κάνας πό-
ντος από τα καλσόν, λεβέ-
ντες), πέρα από τον καπνό παραλλαγής που σηκώνουν
τα παπαγαλάκια με την αρ-
θρογραφία, τα «ρεπορτάζ»
και τις «αποκλειστικές πλη-
ροφορίες» τους (που είναι
τόσο αποκλειστικές ώστε
όλοι έχουν τις ίδιες!), υπάρχει
η αμειλικτη αλήθεια των αριθ-
μών. Και οι αριθμοί λένε,
καταρχήν, ότι το χρέος δεν είναι
βιώσιμο.

Σύμφωνα με αποκαλυπτι-
κό όρθρο που δημοσιεύτηκε
στο προηγούμενο φύλλο της
«Κ», για το διάστημα 2014-
2016, ακόμη και με το ευνοϊκό
σενάριο της δημιουργίας πρω-
τογενών πλεονασμάτων, θα
αποτελθούν 48 δισ. ευρώ προ-
κειμένου να εξαφληθούν ομ-
βολγα και τόκοι. Οι υπολογισμοί

ας υπερβολικού ελλείμματος.
Κι αυτό, εκτός των άλλων, απο-
καλύπτει τα ψέματα του ΣΥΡΙ-
ΖΑ, ότι θα σκίσει το Μνημόνιο
και μετά θα πάει να επαναδια-
πραγματευθεί τις δανειακές
συμβάσεις. Τις υποχρεώσεις
που έχει αναλάβει στο πλαίσιο
των κοινοτικών οργάνων θα τις
σκίσει; Αυτοί που θα κάνουν τη
νέα ρύθμιση του ελληνικού δη-
μοσίου χρέους, με νέο δάνειο
στην αποδήμητη, θα απαιτήσουν
και σκληρή επιτήρηση. Και φυ-
σικά θα την επιβάλουν.

Ομως, πέρα από το «χρη-
ματοδοτικό κενό», που έχει να
κάνει με την αποπληρωμή των
τοκοχρεούσιων, υπάρχει και
«δημοσιονομικό κενό». Ο Γεργκ
Ασμούσεν της EKT, που ανέλα-
βε επί της ουσίας ν' αναπλη-
ρώσει τον απόντα Βολβήκανγκ
Σόιμπλε (έχει χρηματίσει υφ-
πουργός του, άλλωστε), το εί-
πει ωμά στο Eurogroup της πε-
ρασμένης Δευτέρας: «Η Ελλά-
δα πρέπει πρώτα και κύρια να
αντιμετωπίσει το σημαντικό δη-
μοσιονομικό κενό που υπάρχει
για τον επόμενο χρόνο». Πιο...
συναντεικός ο Ντεϊσελμπλούμ
μήλησε για «ανοιχτά δημοσιο-
νομικά ζητήματα», παραπέ-
μποντας στην ολοκλήρωση του

προσεκτικού, από Στουρνάρα
μέχρι Λαγκάρντ, προσθέτουν
κι ένα επίθετο πριν από τα μέ-
τρα: «όχι νέα οριζόντια μέτρα». Και μετά αρχίζουν το παραμύθι
των «διαφραγμάτων μεταρ-
υθμίσεων» που, όπως είπε ο
Σαμαράς στην πρόσφατη συ-
νάντησή του με τον Μπαρόζο
στις Βρυξέλλες, θα έχουν «δη-
μοσιονομικό αντίκτυπο».

Κοντολογίς, μας κοροϊδεύουν,
και δεν είναι η πρώτη φορά.
Μας μιλούν για «πρωτογενές
πλεόνασμα» και την ίδια στή-
μη μεταποτώνυμην «δημοσιονομικό
κενό», το οποίο κάπως πρέπει να
καλυφθεί. Ο Στουρ-
νάρας λέει ότι δεν υπάρχει «δη-
μοσιονομικό κενό», η τρόικα μι-
λάει για 2 δισ. Και στη μέση να
τα βρουν, πάλι θα πρέπει να
πάρουν κάποια πρόσθετα μέ-
τρα. Το αν δε θα είναι μείωση
όλων των μισθών στο δημόσιο
και όλων των κύριων συντάξεων,
αλλά θα είναι μερικές χιλιά-
δες επιπλέον απολύσεις, έχει
καμία σημασία; Δεν πρόκειται
για εξίσου αντιλαϊκό μέτρο.

Ετσι θα βαδίσουμε τ